

Faragó Ferenc

Tanyai szilánkok

Farkas István és Faragó Márta illusztrációival

Az igazi papok mindenből *papot*, a rossz papok mindenből *hívőt* szeretnének *formálni*.

Minden kérdésre van válasz, csak a legvégsőre nincs.

A halál nem az élet *után* van, hanem az élet *fölött*.

A pénznek nincs szaga, csak a pénzt istenítő világ bűzlik.

Lehet, hogy azért érezzük a fájdalmat, hogy jól megjegyezzük, és másoknak ne okozzuk ugyanazt.

Ha őszintén szembe merünk nézni önmagunkkal, az istenit látjuk meg.

A szeretet nem érzélgőség, nem kenetteljes viselkedés, nem szírup és máz az emberi kapcsolatokban, hanem a létezés alapvető és normális rendje.

A vallásokban a lényeg annyira közös és egyöntetű, hogy teljes mértékben felcserélhető. Ez a belső *rend*. A külső *rendszer* már annyira különböző, hogy már a felcserélés gondolata is vallásháborúkat képes generálni. Minden vallásnak van 'Konstantini fordulata', amikor is a belső *rend* külső *rendszerre* válik.

Milyen nehéz megkeresni önmagunkban az igazságot, melyet kezdettől fogva magunkban hordozunk!

*

A világ csak a tudatunkban létezik, hol is létezhetne másutt.

A materializmus, ateizmus, szocializmus, kommunizmus, marxizmus *elméletben* mind-mind megbukott, de a *gyakorlatban* tovább virul. Ennyit röviden az elméletekről.

Az ember összetéveszti magát egójával, rögeszméjével, fantáziájával, bankszámlájával, karrierjével, és ekként kezd el élni.

Nincs már *megváltás*, az *érvényesülés* lépett a helyébe.

*

Amilyen mértékben *antropomorf* az isten, olyan mértékben kell, hogy *teomorf* legyen az ember.

Kiválasztottnak lenni egyben kitasztottságot is jelent.

Nincs a történelemnek egyetlen olyan háborúja, szabadságharca, forradalma vagy bármiféle fegyveres lázadása, amit szabadság követett volna.

A politika eszközével egy másik politikai (eszköz)rendszert legyőzni csak még gonosztevébb módon lehet.

Ha az *igazság* kellemetlen számunkra, akkor *hazugságnak* kezdjük el nevezni.

A legnagyobb felfedezés, amit töredék voltunkban tehetünk az az egész felfedezése.

Szónoki találós kérdés: Mi a különbség a '*mondja a magáé*' és a '*birdeti az igé*' között?

Ökonómiai ballépés a *pénz* fogalmát bármiféle *érték* fogalomból levezetni.

Tudni *megkülönböztetni* és *különbözni*!

A félelem hatalomra sarkall.

A szerzés *elégedetlenséget* szül, akinek viszont kevesebb is elég az *elégedettséggel* telik el.

Az első tévedést akkor követjük el, amikor a hit dolgaiban tévedhetetlennek gondoljuk magunkat.

Erőszakmentes kommunikáció: a *legrosszabb indulatú* kérdésre tudni a *legjobb indulatú* választ.

Az úgynevezett *realista* emberek ismerik legkevésbé a *valóságot*.

Ki minden eszmét *ismer*, az minden eszmét *elvet*.

A orvosoknak csak a *betegségeket* tanítják meg az *egészséget* nem.

A hipochonder belehalna, ha egészséges lenne.

Napjaink világi farizeusai a menedzserek, akik értéket nem hoznak létre, hajszojnak a semmit, amitől roppant elfoglaltnak látszanak. Mégis ők a társadalom legmegbecsültebb tagjai.

A világ végtelen sokszögű alakzat, mind megannyi aspektus és koncepció. Ez az Egy csodálatos sokszínűsége, pompája. Egy-egy ilyen megragadott nézőpontért öltre menni – testi, lelki, szellemi síkon – a legnagyobb botorság, amit ember tenni képes. Lehet, hogy szembe kell nézni - az egyetlen abszolút igazság helyett – egy sereg ellentmondó, viszonylagos igazsággal.

A pedagógusnak lehetnek módszerei, de a legfőbb módszer saját maga.

A szabadság istenélmény kérdése, és nem holmi forradalomé vagy szabadságharcé.

Kívül és előre? Nem. Belül és fölfele!

Az alkoholista egy olyan valóságból igyekszik menekülni, amely betegebb saját májánál.

Ha az ember problémával találja magát szembe, azonnal bizottságot alakít, konferenciát szervez az adott tárgykörben; ezzel mintegy deklarálja a probléma valós és megoldhatatlan voltát.

A tisztességes ember csak a diagnózist állítja fel, áttekinti a helyzetet, de nem jósol, nem alkalmaz erőszakot, és nem térít.

A világ nemcsak úgy egyszerűen *van*, hanem meg kell azt *szentelnünk* az életünkkel.

A megtapasztalható világ és a nem megtapasztalható világ nem ellentétei egymásnak, hanem kiegészítői. Külön-külön beszélni róluk nem is érdemes.

A Jóisten mi *mellettünk* áll, már csak abban kell biztosak lennünk, hogy mi is Ő *mellette* állunk.

Azt hisszük, hogy amit sokszor mondanak/mondunk, az igaz is.

Az elembertelenedés nem elállatiasodást jelent, hanem egy annál sokkal mélyebb létfokba való zuhanást. Minden állat nagyon stabilan áll a szintjén, egy pillanatra sem tudja feledni állati mivoltát. Nem úgy mi az emberei mivoltunkat.

A transzcendencia dialektikája: Isten a *tenyerén hordoz*, miközben a Sátán a *markában tart*.

Ha kimondjuk, hogy *jó*, akkor a *'rossz'* meglétét is deklaráljuk – még ha egy szót sem ejtünk róla.

Teljességre születünk, *részleteinkben* élünk, *töredékeinkben* halunk meg.

Egy hadvezér *'jó'* és *'rossz'* definíciója: ha megnyerem a háborút az *jó*, ha elvesztem az *rossz*. Persze ezt egy másik hadvezér is így gondolja.

Az élet csak a maga teljességében válhat érthetővé, a *racionalitás* és az *irracionalitás* is csak az élet egy-egy aspektusát jelentik.

A kétkedés örök paradoxonja így szól: semmi sem igaz..., de ez sem igaz!

Veszedelemes dolog feltárni az ember *nagyságát* anélkül, hogy ezzel egy időben ne tárnánk fel *alacsonyosságát* is.

*

Keressétek az isten országát, nincs egyetlen üdvözítő igazság, csak a folytonos keresés van!

Minden nép kiválasztott, de ezt csak kevesen veszik észre.

Mi az *ördögtől* lett oly bonyolult a világ – mondjuk - a felvilágosodás óta, hisz' azóta folyamatosan világosodnia, a tudomány által haladnia, a piacgazdaság által, pedig gazdagodnia kellene? Talán a kérdésben a válasz, merthogy az *ördögtől*

Lehet, hogy nem Európa hagyta el a kereszténységet, hanem a kereszténység Európát?!

A valóságot nem szabadna beszorítani a megértés szűk korlátai közé.

A rosszat kerülni kell, nem szembeállni vele.

Mustármag, gyöngy, kenyér, bor, kovász, só... egyfajta szent anyagok, amelyben a végtelenül távolinak tűnő isten, a végtelenül kicsi dolgokban mutatkozik meg.

Alacsony életnívónál szinte minden út fölfelé vezet, magas nívón mindig ott leselkedik a visszaesés veszélye.

Napjainkra egyre jobban jellemző, hogy az isteni kiesik az életből – nem marad más csak az emberi. Még neve is van: humanizmus.

Néha úgy tűnik, életünk csupán aggodalmaskodó 'ittlét'.

Be jó lenne az Istent olyan közvetlenül, egyszerűen, tisztán, elvárás nélkül és bizalmasan ismerni, mint egy kismadár! Ennyi a *madárteológia*.

A politikai igazság ma azt jelenti, hogy mindenki *egyformán* hazudik.

A tiszta tudást mindegy, hogy mi őrzi: Védák, Tao, Upanisádok, Evangéliumok stb. Amibe 'beleszülettünk' annak az őrzött titkát kell *megfejtani, betartani, továbbadni*.

Kétszer kell megszülelnünk: az első a biológiai születés, a második a metanoia.

Térbeli orientációs zavarok: teli vagyunk *előítéletekkel* és *hátsógondolatokkal*. *Jobboldalra, baloldalra* voksolva reméljük az isten országát. Vélte vagy valós sértettséginken nem tudunk *felfülemelkedni*, önmagunkba nem tudunk *alászállani*. Fejjel *lefelé* élünk, de képtelenek vagyunk metanoiára, tehát *fölfelé* nézni.

Ebben a *kétszínű* világban legjobb, ha *együgyűek* maradunk.

Az *alkotó* mindig több mint az *alkotása*.

Körima: Testvéred azt hallgatja, *amit* mondasz, Isten azt *ahogyan*.

Tökéletességre csak *törekedni* lehet, *elérni* nem.

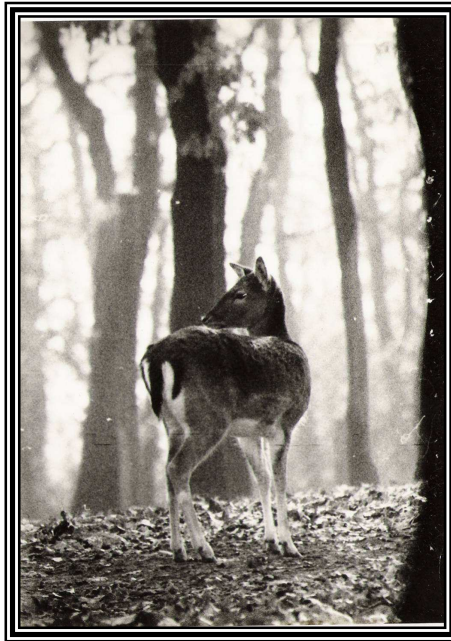
Nincs *öröm* öröm nélkül, de *ürröm* sincs öröm nélkül.

Előbb önmagammat kell *megváltoztatni*, aztán érdekes módon a körülöttem élők is *megváltoznak*.

Aki másokat *lekicsinyel*, azt azért teszi, hogy önmaga *nagyobbnak* látszódjék. Aki másokat *felemel*, önmaga lesz *nagy*.

Ez az élet egy *pillanat*, de megtapasztalható benne az *örök*.

A bűnt nem a *papoknak*, nem a *bíráknak*, nem a pszichiáternek, hanem *önmagunknak* kell bevallani.

Látszani valakinek! Egy egész életen át tartó, igen fáradtságos, de felesleges munka.

Aki nyitott az nemcsak *megszólítható*, hanem egyben *sebezhető* is. A legnagyobb seb, amit ejteni lehet az a kereszt.

Jövő nincs – csupán látomás *önmagunkról*.

A gonosz sohasem a *gonosz* álarcát ölti, hanem a *szentét*.

Eredendő *bűn* helyett, eredendő *ártatlanságot* kell feltételeznünk.

Korunkat lenyűgözi az a *szőrnyűség*, amit munkának *nevezünk*.

Aki az *életbe* lépett, az a *halálba* lépett.

Egyéni *karrierépítés* folyik mindenütt, nem az *isten országa*.

Amit nem akarunk észre venni, az nincs is?

Isten az egyetlen abszolút szubjektív objektum.

Jézus nem történelem, de a *történelem* sem Jézus.

Az *igazság* nem eszme, hanem *döntés*.

A *szellem* helyébe a *hatalom* lépett.

Életlehetőségeinket '*egy összegben*' kapjuk meg, nem *részletekben*.

Sajnos a nemesnek gondolt ember is képes bekoszolódni egy kis hatalomért.

Beszélni kellene végre a pszichológia pszichológiájáról, a teológia teológiájáról és a filozófia filozófiájáról.

Nem lehet rendszerbe foglalni a mindenség egészét.

Az embernek három irányultsági pontja van: az *Egy*, a *Minden* és a *Semmi*.

Fogságban vagyunk – ha a világban vagyunk.

A dolgok biztosak, de bizonytalannak látszanak.

Minden megismerés önmegismerés, más megismerés nincs.

Már a *gondolat* is megszűnőben van, helyette *projektek* vannak.

Ha kifejezési kényszer van bennünk, az nem azért van, hogy a másiknak tessenék.

Vannak dolgok, amiknek nincs is értelme, hogy értelmezzük.

A Jóisten tud csak a *legközelebb*, de a *legtávolabb* lenni hozzánk. A 'távolság' rajtunk áll.

Vannak ugyan tulajdonságaink, de a tulajdonságaink nem mi magunk vagyunk.

Elég egy fűszál és megláthatod benne a teremtés egész csodáját.

A *szeretet* sokkal többet fed fel az igazságból, mint bármiféle *tudomány*.

Odaátra nem visszük át hajlamainkat, világnézetünket, eszméinket; célszerű ezeket tehát már *ideát* levetkőzni.

A Jóisten a mi oldalunkon áll, a kérdés csupán az, hogy mi kinek az oldalán állunk.

A *meny* boldogsága és a *pokol* kínja is mibennünk van.

A buddhizmus *szenvedést* mond, de elégedett, mosolygó Buddha képekkel veszi körül magát. A kereszténység *örömhírt* mond, de a keresztre feszített, szenvedő Jézus képekkel veszi körbe magát.

Így Európában már semmi sem akadályoz meg bennünket abban, hogy gazdagabbak legyünk. De megnövekednek majd problémáink, fáradtabbak leszünk és gondterheltebbek; kevésbé leszünk önfeledtek, s a boldogság ízét sem érezzük már ki; Krisztustól távolabb kerülünk, és alattomosabbaknak kell, hogy legyünk, mert úgy kell tennünk, mintha igazi keresztények lennénk.

A világ, mint alkotás sem nem jó, sem nem rossz. Az alkotás misztériuma pont az, hogy a világ *jóvátehető*, vagy *elrontható*.

Ha valaki így szól hozzád: „Nézd, én tiszta lapokkal játszom.” – akkor biztos lehetsz benne, hogy valami fontosat eltitkol előtted.

Isten és ember első közös alkotása a „csillagképek”, a második a „szent könyvek”, a harmadik még várat magára.

Azért van *keilátástalanság*, mert önmagunk *bűnkörében* élünk.

Az isteni titoknak nem elsősorban *megfejtőjének*, hanem *részeseinek* kell lennünk.

Ami az eltévedést illeti a sivatag a legtökéletesebb labirintus.

Az Ember *balandó* Isten, az Isten *hallhatatlan* Ember.

Ha a világ egyik oldalát *feltárom*, egy másikat *elfedek*.

Az élet értelme elkallódott.

Tulajdonképpen az életünk során azt kergetjük, ami elől menekülnünk kellene.

Már a magyar társadalom is a pénz mentén nivellálódik, ez az Uniós elvárás.

Mérték: ha jadat nagyon *megfeszítet*d, a húr *elpattan*, ha *lazára* hagyod, *nem talál*s el a célig.

Az élet elmúlásával a lét nem szűnik meg.

Jobb egy *nyílt* bűnös, mint egy *álszent*; az előző képes a metanoiára, az utóbbi nem.

Örök kérdés: van-e az embernél *nagyszerűbb* lény, van-e az embernél *alantasabb* lény?

Ne sóvárogi! Ha valami fontos, az úgyis összejön; ha meg jelentéktelen dologról van szó, örülj, hogy elmaradt.

Úgy tűnik, a világ a rossz felé lejt és sajnos a lejtőn könnyebb 'haladni', mint az emelkedőn.

Értékeink sürgős *átértékelésre* szorulnak!

Az ember nemcsak *mások* számára rejtély, hanem *önmagának* is.

A tudást *kapjuk*, a bölcsességet önmagunk *érleljük*.

Ha rosszat mondanak rólad, megkímélnek attól, hogy magadon gyakorolj önkritikát.

A teljes isteni tudást nem lehet lesüllyeszteni az emberi felfogóképesség szintjére.

Csak az tud könyörtelen lenni másokhoz, aki magát nem ismeri.

A *kommunikáció* áradata a *metakommunikáció* sorvadását okozza.

A legnagyobb belső kísértés a megtorlás.

Minden információ ugyanannyi dezinformációt hordoz.

Ismerd meg az ellenfeleidet, hogy tudd kiket kell kerülnöd!

Ne keverd össze a *nyíltságot* a *gátlástalansággal*!

A háborúban a felek kölcsönösen felfüggesztik a *szeretet*, az *erkölcsöt* és a *törvényét*.

Az igazságosztásnak az a legnagyobb veszélye, hogy nem marad belőle magunknak.

Ha Istent *megismerjük*, *megszeretjük* Őt.

Nem az az igazán nagy kérdés, hogy '*Ádám, hol vagy?*' (1Móz3. 9.), hanem, hogy '*Hol van Ábel?*' (1Móz 4. 9.).

Ha sikerül elfogadnunk egy embert olyannak amilyen, akkor lassan letehetünk arról a szándékunkról, hogy mindenáron megváltoztassuk.

Párbeszéd:

'-Lesz ma *istentisztelet*?'

'-Nem, ma nem lesz *istentisztelet*.'

Nota bene: A *hangadó* személy sohasem lesz *mértékadó*.

A jog a hatalom kardja.

Szeretem a tanyai fáimat, úgy gondolom, ők is szeretnek engem. Persze nincs kivétel, minden fát szeretnem kellene.

A mai 'gazdag ifjak' már mindent elérhetnek az életben. Ám, majdan csalódottan kérdezik meg maguktól: vajon, valóban ez minden?!

Ha faragatlannak érezzük magunkat, hagyjuk, hogy még dolgozhasson rajtunk a Jóisten!

Aki sikeresen beilleszkedik a társadalomba, az elvesztette az igazi énjét.

Nem lehet a pénzcsinálást hivatássá emelni.

A szeretetet senkitől sem lehet elvárni, főleg nem kierőszakolni. Mert mindenki csak annyi szeretetet képes adni, amennyi van náki. Ha többet kívánna adni az negédesség lenne, kevesebbet meg nem tud, mert a szeretetet nem lehet elrejteni.

Az úgynevezett történelmi események mélységesen semmitmondóak. Aminek van jelentősége, az az ember egyéni sorsa.

Sorsunk forгатókönyvét már születésünk előtt megírták. A születésünk pillanatától kezdődően, pedig jól kell szerepünket 'eljátszani'. Halálunk pillanatában legördül ugyan a függöny, de csak azért, hogy elhangozhasson a *vastaps*, avagy a *fütyikonzert*. Azután következhet az újabb felvonás.

Már a jövő sem a régi...

Az élet előttem áll, és nem látok tőle semmit.

A demokrácia a látszatkeltség államformája.

Számomra a vers valami éteri finomságot jelent, a *gondolat gondolatát*. Ahol a szavak nem díszes ruházatban, cicomázottan jelennek meg, hanem önmaguk „szókimondásában”.

A *Ószöveget* telis-teli van halálesetekkel: *gyilkosságokkal*, amelyet az Úr követ el. Az *Újszövegben* Jézus gyógyít, halottakat támaszt fel – végül *megöli* őt. A két írás-gyűjtemény között antagonisztikus ellentét feszül. A kettőre egyszerre hivatkozni nem is lehetne.

„Viráglét” a mi létünk is: *bimbózás, nyílás, virágzás, hervadás, szírombujlás*.

Életünkben sokkal több bajt okoznak az úgynevezett *kiváló tulajdonságaink*, mint a *hibáink*.

Az istenivel való találkozás külön-külön (*separatio*) nem lehetséges, csak egyesülésben (*communio*).

Nem azért vannak titkaink, mert nem bízunk *másokban*, hanem inkább azért, mert nem bízunk *önmagunkban*.

Két fajta mámor létezik: a *kocsmái* és a *templomi*.

Az *igazság* keresése közben nagyon sok *igazságtalanságra* is bukkanhatunk.

Sajátmagunkat kell túlszárnyalni, nem a *másikat*.

Ha a temetőkapura azt írjuk ki, hogy „*Feltámadunk!*”, akkor a szülőotthon bejáratára ki kell írni, hogy „*Feltámadtunk!*”.

Van, aki a *szívét* is a *pénztárcájában* hordja.

A szellemiség hanyatlásának az egyik biztos jele a *bőbeszédűség*.

Még *meg nem születni*, vagy már *meghalni* ugyanaz az állapot.

A zene eltűnés az időben, és az idő eltűnése.

Akik nem értik az *életet*, azok a *halált* sem érthetik meg.

A *végtelen isteni* és a *véges emberi* tudat ellentmondásai vagyunk. Ha ezt valamilyen formában ki akarjuk fejteni, *szükségszerűen önmagunkat* fejezzük ki.

A nézettségi mutató, az elfogyott példányszám sohasem a „mű” értékét jelzi, hanem a nézőét, az olvasóét.

Nem létezik olyan nagy *tévedés*, amelynek ne lennének *védelmezői*. Nem létezik olyan nagy *igazság*, amelynek ne lennének *ellenzői*.

Problémát azok a cselekvések okozzák számunkra, amit *meg akarunk tenni*, illetve amit *nem akarunk megtenni*.

Kétségtelen, hogy az életnek vannak *sötét*, *komor* részei, de csupán azért, hogy lehessen *világosság* és *öröm* is. Talán amitől óvakodni kell az a *homály* és a *langyosság*.

A körülöttünk lévő világot *valósággá* kell alakítanunk: *imává, verssé, dallá, képpé, táncá, szimfóniává...*

Az igazi írás nem *meggyőzni* akar valamiről, hanem egyszerűen „csak” az író *meggyőződése*.

Az *ima*, a *meditáció*, a *jóga* a *misztikum* abba a világba lép be, amelyet a *teológia*, a *filozófia* és a *pszichológia* csak jelezni tud.

A művészt általában nem a *sikertelenség* teszi tönkre, hanem a *siker*.

Ha az *evolúcióból* az isteni tartalmakat felfüggesztjük, akkor *darwinizmust* kapunk belőle.

Nem lenne jó, ha *mindenki* egyformán gondolkodna, hisz’ akkor *senki* sem gondolkodna igazán.

Az *örökkévalóság* az *öröké* valóság.

E *virtuális* világunkban a fontos dolgok egyre inkább *látthatatlanná* válnak.

A zene, mint akusztikus élmény vizuális megfelelője korántsem a *kotta*, hanem például a *festmény*, *szobor*, *épület* etc...

Az Isten Országá telis-teli van úgynevezett 'törvényteleniségekkel' – de mi ebből a szempontból nagyon törvénytisztelők vagyunk.

Az *igeneke* és a *nemek* közti vergődésben töltjük el az életünket.

Mindig a *valóság* a csoda, s nem a *valótlanság*.

Minél több *szabályzó rendszert* hoz létre az ember, annál több a *szabálytalanság*. Az analógia vég nélkül folytatható. Minél több az *antibiotikum*, annál több a *bakteriális megbetegedés*. Minél több a *növényvédő szer*, annál több a *kártevő*. Minél több *módszer* és *terápia* születik a pedagógiában annál több a *problémás kisgyermek*.

Az újabb konstantini fordulat a jólétbe van beágyazva – és ezért veszélyesebb minden eddigi fordulatoknál.

Nagyon sokat *tudhatunk*, de *megérteni* ezeknek csak a töredékeit vagyunk képesek.

Hajlamosak vagyunk a *bátunk mögött* lévő dolgokat *nem-létezőnk* tekinteni.

Kellenek az ellenségek, hisz' őket is kell, hogy valakik szeressék!

A világ nem *van*, hanem *adódik*. Ez az adomány a folyamatos isteni teremtés.

Az a baj, ha *pap*, akkor egyből *püspök* akar lenni.

Képtelenség *átfogni* azt, ami a *legtágasabb*.

Aki *tudja* a terminológiát, felülkerekedhet azon, aki *nem tudja* azt, de ettől még nem lesz igaza.

Zárójelentés: 'A kezelés ellenére gyógyultan távozott'. *Pedagógiai vélemény*: 'A nevelés-oktatás ellenére rendes ember lett belőle.' *Pszichológiai vélemény*: 'A terápiák, kezelések, analízisek megviselték ugyan személyiségét, de a lelke ép maradt.'

Ami *itt van* csak töredéke annak, amiről azt hisszük, hogy talán *nincs is*.

A lélek betegségei a *legfertőzőbbek*, ezért ezek terjednek a *leggyorsabban*.

Az igazi aszkéta még az aszkézisről is lemond.

A létezésben pont olyan 'joga' van valaminek *felépülni*, mint *lebomlani*.

A globalizálódás sohasem univerzálódás.

Az élet alapvető dolgai roppant egyszerűek.

A hernyó halálát a pillangóvá levés jelenti.

Az 'igazi' realista, racionalista ember szilárdan két lábon áll a földön. Ezért aztán nem tud egy tapodtat sem előre lépni.

Csak az tud *megbocsátani*, akinek *igaza is van*.

Nekrológ: Itt nyugszik az ember, aki beletemetkezett az anyagi létbe, a számítás, az ésszerűség világába.

Annak idején az emberek *császárakat* tekintették isteneiknek, pedig a *koldusait* kellett volna.

Néha *felejteni* sokkal nehezebb, mint *emlékezni*.

A *lelkigyakorlatból konferencia*, az *agapéból* pedig *fogadás* lett.

Egy háborúban az erőszak újjászületik, diadalt arat; úgy tesz, mintha ő lenne a megtestesült béke, hogy ebben az imágóban készülhessen egy újabb háborúra. Így lesz minden újabb háború borzalmasabb az előzőnél.

Az embernek önmagához kellene *könyörtelennek* lennie, másokhoz, pedig *irgalmasnak*.

Az eszmék olyan jelszavakat tűznek a zászlajukra, melynek megvalósítására semmi esélyük nincs.

Mikor azt mondjuk, hogy legyen meg a Te akaratod, akkor nem a szabadságunkat *adjuk fel*, hanem *visszanyerjük* azt.

Ha egy alacsonyabb erkölcs ellentmond egy magasabb *erkölcsnek*, akkor *erkölcstelenségnek* nevezzük.

A *jó* szolgálatába tenni a *rosszat* még senkinek sem sikerült.

Talán azért nem tudjuk, hogy *merre* menjünk, mert még nem tartunk *sehol*.

Arról az illúziónkról a legnehezebb lemondani, amely arról szól, hogy mindig nekünk van igazunk.

Nem veszhet el semmi, hisz' nincs is mi elveszen.

Sátáni paradox: *Aldást* mond, de átkot *gondol*.

Saját *semmiségünk* felismerése adja saját *nagyságunkat*.

Európa nem tudta befogadni a kereszténységet, csupán díszletnek használta.

Ha Buddhát meg akarod érteni, nem kell félretenni Jézust, ha Jézust meg akarod érteni, nem kell félre tenni Buddhát.

Kóros aktivitás: A tudósok egy része már azon fáradozik, hogy előbb jöjjön el a tavasz.

Ha pontosan *középen* akarsz maradni, tudnod kell, hogy hol van a két *széle*.

A *sok* törvényt általában azok hozzák, akiknek még a Tízparancsolat is *sok*.

A világmindenség sokkal nagyobb annál, mint hogy beférjen egyetlen ember fejébe, egyetlen vallásba, egyetlen filozófiába, egyetlen rendszerbe.

Ha mindnyájan egyformák lennénk, visszaszítóan szürke és üres lenne a világ.

Mínél jobban félünk a félelmeinktől, annál jobban elhatalmasodik rajtunk.

A politikusok *esélyegyenlőtlenséget* generálnak, miközben *esélyegyenlőségről* szónokolnak.

Aki *lelkessedik*, az nem *testessedik*.

Az ember legjobb *testőre* egy *lelkévezető*.

Hallhatatlanságra vágyunk, de van úgy, hogy unalmunkban nem tudunk mit kezdeni magunkkal.

Egy *madárseregben*, egy *mélbrajban* vagy egy *hangyabolyban* sokkal több bölcsesség található, mint bármelyik *filozófiai rendszerben*.

Honnan van az, hogy a vallások üzenete *azonos*, mégis a *különbségeket* látjuk szembeötlőnek.

Amilyen mértékben eltérünk a mindenség rendjétől, oly mértékben növekszik bennünk a félelem ereje.

A neander-völgyi ember óta az Istenről való tudásunk nem gyarapodott.

Káin és Ábel úgy éltek, min két *testvér*...

Divat: Van, aki kopott ruhában jár; van, aki koptatottban.

Nagyon *erőszakos* tud ám lenni a *gyávaság* is!

A természet I.Q.-ja nulla, egy természettudósé akár száznegyven is lehet; micsoda különbség, - a természet javára!

Semmi sem mutatja jobban, hogy milyen egy ember, mint önmagához való viszonya.

Abszurd: Valakinek *viszonya* volt önmagával, de erről még ő *sem tudott*.

Ha szembe mersz nézni saját *hibáiddal*, előbb-utóbb *erény* lesz belőle.

Minden nép választott nép, ilyen az isteni megkülönböztetés. Csak mi vagyunk az egyedüli választott nép, ilyen az emberi megkülönböztetés.

Vannak dolgok, amiket értelmetlenség értelmezni.

Ha egy kísértést kibírsz, egy lépést tettél előre.

Ha kijössz egy labirintusból, máris benne vagy egy másikban.

A betegség sohasem az anyag szintjén történik, így a gyógyítás sem.

Lehet, hogy Isten csak a hiányában érhető tetten?

Néha még érdek nélkül is tudunk gonoszak lenni.

Tiszteld sorsodat, még ha sok nehézséget is hoz számodra!

Az Evangélium privatizálása befejeződött, a tulajdonos a klérus lett.

A hazafi és hazafi között gyakran akkora különbség van, mint hazafi és áruló között.

Csak e *rendről* érdemes beszélni. A *rendszer* másképpen *rendetlenség*. Rendetlenség a fejekben és a szívekben.

Semmi sem a miénk, még a hibáink is csak ideiglenes, járulékos és utánczolt (tanult) elemei ittlétünknek.

Csak Te magad lehetsz önmagad *megváltója*, vagy *megrontója*; senki más nem teheti meg helyetted.

Semmit sem birtokolunk, még az életünket sem, az élet birtokol minket. Jószerével leélhetem, vagy elszenvedhetem azt.

A múlt volt, de már nincs és nem is lesz. A jelen ebben a pillanatban van, de nem volt és nem is lesz. A jövő lesz, de nincs és nem volt.

Bejárhatod az egész világot, a fényt keresve; elolvashatod a könyvtárak összes könyveit, a tudást keresve; betarthatod a földkerekség összes vallásának rituáléját, istent keresve. De ha a lelkedbe pillantasz, ezeket mind megtalálod.

Sem az *engedelmeskedéssel*, sem a *parancsolással* nem leszünk többek.

Nem úgy bánunk a nálunknál „gyengébbekkel” mint, ahogy elvárnánk, hogy bánjanak velünk a nálunknál „erősebbek”.

Az igazi műalkotás úgy ábrázolja a földi dolgokat, hogy az égi dolgokkal szenteli meg.

Isten úgy teremtett, hogy többek lehessünk, mint teremtmények: magunk is teremthessünk.

Ha csak úgy teszel, mintha keresnéd az igazságot, akkor valójában bujkálsz előle.

A klerikálisan vallásos nevelés nem engedi kibontakozni a gyermekben meglévő istenit. Az ateista nevelés is ezt teszi, legfeljebb nyíltan.

A történelmet a történészek írják, fenntartva a mindenkori változtatás jogát.

Néha a *könnyű* kérdésekre is *nehéz* a felelet.

A lét nélkül egyetlen egy ’létező’ sem létezhetne. A teremtés legjelentősebb aktuusa a lét létrehozása, a „legyen világosság...”.

Az *életszínvonal* emelkedésével az *élet-kihalása* is fenyeget minket.

*

Isten nélkül *emberről* beszélni értelmetlenség, avagy nincs *antropológia teológia* nélkül.

A modernkor jelszava: „Isten igen – vallás nem.” A posztmoderné: „Vallás igen – isten nem”.

Kérdezetlenül jövünk a világra és anélkül is távozunk.

Már csak a pályaudvarainkon vannak 'értékmegőrzők'.

Tulajdonságok, cselekedetek, hajlamok, gondolatok örökösei vagyunk, nem mi magunk vagyunk ezek.

A halhatatlanság igényével születünk.

Arra esély sincs, hogy minden ember szent legyen ebben a világban, ám hogy Te az legyél, arra minden esély benned megvan.

Evolúciós kérdés: Bizonyos az, hogy már kifejlődtünk az állatvilágból?

Ha Istent elengedjük, feneketlen mélységbe zuhanunk.

Ha látni akarod Istent és a Sátánt munka közben, nézz az emberekre!

A megvilágosodás mindig a nagy sötétséget követi.

Az isteni világ monitoringozása befejeződött: sehol semmi.

Az az igazi kérdés, amire nem lehet válaszolni, csak töprengeni és vívódni rajta.

Jézus nekem valami ilyesmit sugallt: Elmondtam néked, amire volt időm, most menj és cselekedj úgy, ahogy jónak látod!

A feldolgozott fától nem látjuk az erdőt.

Csak egy realitás van: nem kisebbet akarni a végtelennél.

Az elért dolgok lényege az, hogy túl vagyunk rajta, aztán kezdődik előről az egész.

A szokatlan csupán az ismerős egy másik arculata.

A panteonból (minden isteneké) a panoptikumba (minden látható dolog) való átmenet korát éljük.

„...ne vétkeinket nézzed, hanem Egyházad hitét!” Fordítva talán jobban járnánk.

A világ szellemisége nem a filozófusok – teológusok – pszichológusok műveltségétől függ.

Isten nem határozható meg, mert a meghatározás mindig valamilyen korlátozás és az, amiről itt szó van, az valóban teljesen határtalan, ennél fogva semmilyen formába vagy rendszerbe nem hagyná magát bezárni.

Marx után szabadon: A *pénz* határozza meg a *tudatot*.

Félelmeink és szorongásaink vannak talán, mert máshol vagyunk, mint ahol lennünk kellene.

Az élet egy nagy-nagy kísérlet, mi kísérletezünk saját magunkkal.

Keressük az Istent: nem találjuk, mert közben rajta *taposunk*.

A memóriánk az, amivel felejtünk.

Lég valaki, de ne akarj valakinek *látszani*.

Ha nem tudok mit *kezdeni* önmagammal, mások fognak *használni*.

Aki nem tud *adni*, az csak *követel*.

Napjainkban a gyermektelenség apáról – fiúra száll.

A tökéletes társadalom egyetlenegy akadálya az ember.

Féltékenyek lehetünk akkor is, ha megcsaljuk önmagunkat.

Az ember a megismerés során valamilyen formában mindig azonosul azzal, amit megismert.

Vakító fény..., de nem a Napé, hanem reflektoré.

A lényegtelen is tud lényeges lenni.

Minden ideológiában található legalább egy olyan ellentmondás, amelyet felfedve az adott ideológia azonnal érvényét veszti.

Saját jelenlegi törekvéseink ellenében szorulunk védelemre.

Senkit sem szabad a szabadságába belekényszeríteni.

Az emberi lény sokkal több és sokkal kevesebb, mint amit gondolhatunk róla. Sokkal több, mert lehetőségei, testi-fizikai körülményeit meghatározhatatlanul meghaladják. Sokkal kevesebb, mivel igen messzi van attól, hogy teljes és önmagában elégséges lény legyen.

Ismeretelmélet: Ahogy megismerem a dolgokat, úgy változnak meg azok és én magam is.

Csak a *valóságot* tudjuk álmodni, az *álmot* nem.

Teológiai antropológia: Az ember Istent *imádni* és *káromolni* képes lény.

Álom állam dekrétuma: 'A szeretetlenség a legfőbb alkotmányba ütköző cselekedet.'

Isten mindenben benne van – minden Istenben van.

Kín és kéj, személyes sorsunk mozgatórugói.

Valóságérzet azért van, mert van valóság, *Illúzió* azért van, mert van illúzió is.

Reinkarnáció: Öregapáink kínlódása bennünk testesül meg és vár megoldásra. Saját kínjainkon, pedig unokáink fognak rágódni.

Folyamatosan kapjuk a *leckét* a sorstól, mégsem tudjuk, mi a *bázi feladat*.

Igeragozás: Én Te vagyok, Te Én vagy...

A felismert igazságot önmagunk előtt is vállalni kell.

A *pénzhamisítást* büntetik, az *istenhamisítást* nem.

A szereteten kívül minden emberi cselekedett, csak rombolás.

Mindennek olyannak kellene lennie, mint amilyen úgys.

Legnagyobb *szabadság* az, ha eldönthetem, hogy miért vállalom a *rabságot*.

Minden hasonlat sántít, így a sántítás is sántít.

Betűtévésztes: 'Alkarom' szüli a tolvajt.

A hit a megismerésnek a legszemélyesebb formája.

A ki nem mondott szavak is tudnak beszélni.

A kategorizálást ellenzők két fő- és négy alcsoportra osztották önmagukat...

A megértés nem visz közelebb a megértéshez.

Lehet, hogy *isten háta mögötti* helyen élünk?

Munkamánia: Világítani a Napot.

Az idő – múlt, jelen, jövő – most-tól most-ig tart.

Nézőpont kérdése: Hogy került a *csizma* alá az *asztal*?

X hatalomvágyó, opportunista, kétszínű és szemellenzős, minek okán igen jó politikus lett belőle.

Van, aki nem *bosszú* életre vágyik, hanem inkább *szélesre*.

A világ haldoklik? Ellenkezőleg, így él!

Semmisem egészen az, mint aminek tűnik.

Azok az igazi szavak, amelyek valami miatt el sem hangzanak.

Szentnek *látszani* rosszabb, mint bűnösnek *lenni*.

Shakespeare után szabadság: Pannon vagy Westel, Ariel vagy Persil, Opel vagy Ford, Hungária vagy ÁB-Egon, Tesco vagy Auschan ez itt a kérdés, akkor nemesb-e a lélek, ha túri napjaink nyúgját, vagy ha kiszáll tenger jóléte ellen, s véget vet neki?

Az ember legfőbb félelme: nem kapja meg ami jár.

A *siket-némák* törvényerőre emelték azt, hogy márpedig *hang* az nem létezik.

Ha az ateizmust választod, a rossz hitet választod s nem a hitetlenséget.

Nincsenek helyi igazságok, a magyaroké, a románoké, a tótoké, a szerbeké a... Csak egyetemes isteni igazság létezik, amely egyaránt érvényes a magyarokra, a románokra, a tótokra, a szerbekre a...

A globalizáció az evilág és a sátán országa szintjén történik, az isten országát meg sem érinti.

Negatív teológia: Isten *baragja*.

Ha a világot *megmagyarázhatóvá* és *áttekinthetővé* kívánod tenni, vagy netán *rendszerbe* szeretnéd foglalni, abban a pillanatban *megmagyarázhatatlan* és *áttekinthetetlen* lesz, valamint kezdetét veszi a *rendetlenség*.

Igazi *emberismeretről* akkor beszélhetünk, ha a bűnösben *felismerjük* a szentet.

Minden a *forgatókönyv* szerint haladt, csak később derült ki, hogy rossz a *forgatókönyv*.

A cselekvés egyik fajtája, hogy mit engedünk megtörténni, vagy meg nem történni.

Túl kell élni az életet!

Nem is hisszük, hogy mennyi mindent köszönhetünk ellenségeinknek.

Még ha mindig a jót akarod is, óhatatlan, hogy ne dőlj be valaminek.

A félelem nem olyan egyszerű dolog. Mondják, hogy akinek tiszta a lelkiismerete az nem fél, de bizony a tiszta lelkiismeret mellett is lehetnek félelmeink. Azt is mondják, hogy mindentől szabad félni, csupán magától a félelemtől nem.

Mindenki úgy normális, ahogy van. A pszichológia által bevezetett normalitás fogalma egyre tarthatatlanabb.

Amik most vagyunk, következménye régebbi gondolatainknak, amiké válunk, azt jelenlegi gondolataink határozzák meg.

Voltaképpen *tulajdonságaink* révén nagyon közel állunk egymáshoz, csak *szokásaink* által kerülünk egymástól távol, és *rögeszméink* által leszünk egymás ellenségei.

Tilos a másik szeretetét *kikényszeríteni* illetve *elutasítani*.

Verbális materializmus: amiről beszélünk, az *van*, amiről nem beszélünk, az *nincs*.

Másként vagyunk szegények, ha kincseinkről lemondunk, és megint másként, ha soha nem is volt vagyonunk.

Nagyon nagy a kockázat, ha nem kockáztatsz semmit.

A háború mindig hadilábon áll.

Humángéometria: Két ember között a legrövidebb távolság a kézfogás.

Időnként a *múlt* bizonytalanabb, mint a *jövő*.

Ha *kudarv* ér, fogd fel, mint *tanulás*.

Egy háborút sohasem lehet megnyerni.

A lelkiismeret az a hely, ahol az egó önkénye teljesen megszűnik.

Ha a *gazdagság* ellen küzdesz, a *szegénység* ellen is küzdesz.

Egy pillanat nem nagy idő, de arra elegendő, hogy megtudd: van Isten.

A kapitalistákat és a kommunistákat könnyebb 'meglélekgyakorlatoztatni' (Gyb. szava), mint a klerikálisakat egyenként.

Jellemrajz: *Anyagilag* mindig jól ment neki, *erkölcsileg* már nem annyira.

Az ember *már* nem állat, de *még* nem isten, ám mindkét létformából része van.

Premisszák: A politika annyi, mint hazudni. A politika fénykorát éljük.

Az igazság gyakran, mint többértelműség jelentkezik.

Hegel után szabadon: Minél kíméletlenebb egy *tézis*, annál ellenállhatatlanabb az *antitézis* és a *szintézis* teljes evidenciát mutat.

Az Isten Országát csak keresni lehet, birtokolni nem.

Zsurnalisztika: A legnagyobbat mindig a vezércikk hazudja. Így az apróhirdetések – mint azt a neve is mutatja – már csak bocsánatos lódításokat, tódításokat tartalmaznak.

Etikett: Nem illik ünnepprontó ünnepi beszédet mondani.

Az öregkor *alkony*, mely előkészülete egy következő, még szebb nap *virradatának*.

Ahhoz, hogy Isten előtt *megálljunk* a helyünket, gyakran kell lélekben *letérdepelnünk* előtte.

Csak a *kétségen* át születhet meg a *hit*.

A történelemtudomány abban az illúzióban él, hogy valaha is megtudja, mi is történt valójában.

Szociológia: Kölcsönösen egymás idegeire megyünk.

Az idő az önmagukkal sohasem teljesen azonos módon ismétlődő történelmi események sorozata.

Minél jobban tisztában vagyunk önmagunk esetlegességével, annál jobban látjuk a végtelenséget.

Objektum nem létezhet szubjektum nélkül, szubjektum nem létezhet objektum nélkül.

A történelemtudomány mindig lebonthatatlan falba ütközik: a múlt falába.

Az emberi megismerés számára a világmindenség nem egységében, hanem töredezettségében áll rendelkezésre.

A tudomány képességei fölött érzett büszkeség időnként félelembe csaphat át.

A világmindenség sokkal inkább a hódolatunk, alázatunk, megbecsülésünk semmint uralkodásunk, hatalmaskodásunk, leigázásunk tárgya és tere.

Amilyen mértékben növekednek az anyaggal kapcsolatos ismereteink, oly mértékben sorvadnak el a szellemmel kapcsolatos tudásaink.

Tűz szól a vízről, éjszaka a napfényről.

Bokor 'birtokrendszer': Semmit nem birtokolni és semmi által nem birtokoltatni.

Lehet, hogy az emberben rejtőző sátán nem más, mint az ő egója?

Nem tisztaság mániás az, aki mindent megtisztít maga körül, de közben maga nem piszkolódik be.

Aki tapasztaltnak nevezi magát, az már nagyon sok hibát követett el életében.

A bűnt sokkal gyakrabban követjük el, mint megbocsátanánk másoknak, akik elkövetik.

Az embertársad az az egyetlen élőlény, amelyről több bőrt is le lehet húzni.

Kezdődő skizofrénia: Kár, hogy nem valaki más vagyok.

Ha nagyon sokan egyetértenek veled, gondold újra elképzeléseidet!

Attól is lehet kisebbségszerű érzésünk, ha a környezetünket túlbecsüljük.

Jellemrajz: Következetlenségében mindig is következetes volt.

Néhány ember csapnivalóan rossz pap lenne, de a papok többsége is az.

Ha csak önmagadban hiszel, senkiben sem hiszel.

Ha rossz a kezdet, a cél is rossz lesz.

Korrajz: A *semmisége*hez vonzódunk, a *nemes* dolgoktól távol tartjuk magunkat.

Az, hogy az ember folyton végességekbe ütközik, de mégsem hagy föl a végtelen kifürkészésével arra utal, hogy van benne valami, ami több a végességnél.

Filozófiai alapállásból semmi bizonyosat nem mondhatunk, 'talán' a filozófia maga a bizonytalanság.

Aki önmagával elégedett, nagyon kevéssel éri be.

Mindenkori *tudásunk* csak töredéke az *elgondolni-nem-tudásunknál*.

A transzcendencia sem statikusan, sem folyamatában; sem mennyiségében, sem minőségében; sem egyként, sem sokként; de még sem létként, sem semmiként nem határozható meg. Nincs egyetlen egy kategória sem mellyel bekeríthetnők.

A legnagyobb ellentmondásos jelenséget az embernek önmagához való viszonyában leled meg.

Vallástörténet: Az Istenhez vezető szerény *gyalogósvény* erőszakos *hadiúttá* változott.

A világ megismerése önön képzeink gyarapítását jelenti.

Korunk szellemi minőségére a minőségtelenség a jellemző.

Ha a lét felől kérdezősködsz, önmagad után érdeklödsz.

Számmissztika: A világban minden *egy*, de *kettő*nek látszik.

Ha a transzcendenciában nem ismerjük fel önmagunkat, csupán egy absztrakt vallás részesei vagyunk.

Szabadság és végszet ugyanannak a dolognak egy-egy oldala.

Énkép: Jószerivel csupán látomásaink vannak önmagunkról.

A halál csak annyi, hogy kivonjuk magunkat a fizikai tapasztalás alól.

Korunk szűklátókörűségére jellemző, hogy az embert csupán természeti jelenségnek tekinti.

Csak az marad meg, ami őriz valamit.

Szociálpszichológia: A siker mindig egyéni, a kudarc közös.

A 'megfoghatatlanság' nem azt jelenti, hogy nincs valami.

Dilemma: Vagy szökik a szellem a világból, vagy kilopja valaki onnan.

Azt hisszük, hogy a boldogság azonos valamiféle komfortérzéssel.

Találós kérdés: Mi a *tudatlanság* és a *közöny*? *Nem tudom és nem is érdekel.*

Isten elfelejtésének korát éljük.

Többnek tartjuk a vallásnál a tudományt, a bölcsességnél az adat ismeretet, a beilleszkedésnél az önérvényesítést, a szintézisnél az elemzést, az együttműködésnél a versenyt, a megőrzésnél a szerzést, az alázatnál a hatalmat, az Istennél a Mammont...

A világmindenség minden szinten tükrözi önmagát.

A *napsütés* tud legtöbbet az *éjszakáról*.

Leggyalázatosabb logikai következtetés: Ha valami bűnt követünk el, Krisztus fog szenvedni értünk.

A halál nem racionalizálható, identifikálódni kell vele.

Nem az Isten bünteti az embert, hanem az ember magamagát.

Egy fát kivághatsz ugyan, de nem hozhatod ki a sodrából.

Akkor gondolkodsz jól, ha túl tudsz lépni határaidon.

Bárhol vagy, ott van a templomod.

Ha a tudással együtt növekszik a nyitottság is, nem kell félni, hogy hatalomra törsz.

Minél nagyobbak a *bázaink*, annál kisebbek a *családjaink*.

Nagy ember, kis erkölcs.

Ha magyarságodban az egyetemes emberit tudod megmutatni, nem vagy nacionalista.

A művész az ihlet pillanatában megfejt valamit Istenből.

Van, aki szomorúbb mások boldogsága láttán, mint saját boldogtalansága miatt.

A sírás képes egyedül arra, hogy a bánatot és az örömet egybefogja.

Minél többbe kerül valami, annál kevesebbet ér.

A világ nem 'vagy ez vagy, az', hanem 'ez is az is'.

Nem az a teológus, aki tudja a dogmatikát, hanem az, aki szereti az Istent.

Emancipáció: A világot a férfiak uralják, de a hatalom a nők kezében van.

Nincs olyan ismeretrendszer, melyet elsajátítva bölcsőbbek lehetnénk.

*

A látható dolog *rész* csupán, a láthatatlan az *egység*.

Ne mondd azt, hogy X jó, Y pedig rossz; mondd azt, hogy X ilyen, Y pedig olyan.

Ha félni fogsz attól, hogy félni fogsz, akkor félni fogsz.

A tudomány újabb felfedezése: az ember egy biósámítógép.

Az önmegvalósítás az elme beszűkülésének útja.

Minden időpillanatunk *kezdet* és *vég* is egyben.

Amit szocializációnak nevezünk, az a börtönbüntetésünk letöltését jelenti.

Realizmus: Elfelejtünk csodálkozni.

Tudatlanság: Nem venni tudomást a sok értelmetlen dologról.

A dolgok egyediek, de megismételhetőek.

Az életnek nem célja van, hanem értelme.

Darwinizmus: Agyunk fejlődik – szívünk sorvad.

Politikus az, aki úgy tesz, mintha jobbítaná a világot, miközben maga lesz rossz.

Az élet olyan egyszerű, mint egy fűszál, mégis megfejthetetlen.

Nincs olyan megnyilatkozás, amely ne kétarcú lenne.

Minél nagyobb a választásunk tétje, annál szabadabbak vagyunk.

A szó van úgy, hogy *áldás*, van úgy, hogy *átok*.

Nem *eretnek* az a madár, amely nem úgy repül, mint a sas.

Csak a kimondhatatlan *van*.

A nevelésen belül a 'nem-nevelés', az igazi nevelés.

Kis-Karácsony: Van, aki elhiszi, hogy megszületett Jézus, de azt nem, hogy önmagában is meg kell, hogy szülessen.

Kész szerencse, hogy valamilyen vallásba beleszületünk, másképp igen nehéz lenne a sok egyedül üdvözítő vallásból választani.

A szent Korona jelkép abban az értelemben is, hogy ma senki fejére nem tehető.

Még nincs elveszve az emberiség, de már nehezen ismerhető fel.

Rendszerváltás: A Sátán álarcváltása.

Ha tévedsz, az a tévedésnek is rossz.

Mindennek van *oka* csupán az oknak nincs *oka*.

Diktátor csak úgy létezik, ha van éljenző *tömeg* is.

Életünk a porszem sóvárgása a csillagokig.

A lelkiismeretünket leváltja az uniós elvárás.

Rózsaszál: Szépség – elhervadás.

A szem (*tesz*) néz, a *lélek* lát, a *szellem* tud.

*

Ha tudsz magadon nevetni, már olyan nagy baj nem érhet.

A *tudattalan* nem tud a halálról, csak a *tudat*.

A féligazság a hazugság egyik körmönfont változata.

Jobb megakadni a múltban, mint fejvesztetten rohanni egy bizonytalan jövőbe.

Amikor az ember azt hiszi, hogy ennél mélyebbre már nem kerülhet, elkezd zuhanni.

Nyilvánvaló, hogy a biológiai lét csupán töredéke lét egészének.

Az ember azt akarja, hogy valami *legyen*, holott minden *van*.

A demokratikus törekvések mindig egyenlőtlenséget szülnék.

Nem értelmetlen az a tudás sem, amely nem tapasztalati.

Egy ország 'jó-léte' soha nem a G.D.P.-től függ.

Helyzetkép: A mennyiség uralma a minőség fölött.

Minden emberben ott van az isteni szikra, amelyet saját felelőségére szolgál, vagy tagad meg.

Istenben minden ellentét feloldódik, még a *lét* és a *nemlét* is.

Káprázat: Amit érzünk azok csupán érzések, amit gondolunk azok csupán gondolatok.

Minden törvénykezés sajátja, hogy engedélyt ad a bűn elkövetésére, az igazságot pedig megtorolja.

A 'fizikai' szemünk csupán fizikai tárgyakat láthat, de 'lelki' szemünk mást is észre vesz.

Nem megvetni semmit és nem ragaszkodni semmihez!

Sakk: Ha a gyalog végig ér a táblán - beteljesíti sorsát – akár királynő is lehet belőle.

Nincs megsemmisülés...

A legnagyobb dolgot, ami a birtokunkban van, nem vesszük észre.

Napi politika: Pártatlannak maradni!

Az ember sokkal inkább kibújhatik saját bőréből, mint saját lelkéből.

Hogy milyen az a világ, amelyben élünk az soha nem a világtól, hanem saját magunktól függ.

Minél magasabbra jut valaki, annál nagyobb mélység tátong alatta.

Minden *suicidium* egyben *deicidium* is.

Az üzenet mindig *fentről*, vagy *lentről* érkezik és sohasem *jobbról*, vagy *balról*.

Leginkább önmagunkkal vagyunk kétségben.

Ha meghalunk Isten is meghal velünk egy kicsit, majd együtt támadunk fel.

A tanulás is idiótává tehet.

Szép dolog, ha idézel valakitől, de vigyázz, mert gondolatilag elbújsz mögé!

Tulajdonképpen nincs is Istenhez vezető út, hisz' Isten maga az út.

Karrier: Átlagfogyasztók lettünk.

A transzcendencia nem ragadható meg, csak a transzcendens ragadhat meg.

Célját maga előtt hajszólo felesleges törekvések délibábjában élünk.

Az igazi *mérték* mindig *minőség*.

Néha-néha a csatabárdot elássuk ugyan, de azt jól megjegyezzük, hogy hova.

Én *minden* vagyok, s én *semmi* vagyok.

A rend sohasem szabályos.

A centrum mindig benned van, de sohasem te vagy a centrum.

Szocializáció: Jól megtanulni hazudni.

A boldogság mindig illúzió, a szenvedés mindig valóságos.

*

Az igazság nyílt, mert nyugodtan kiteszi magát annak, hogy megcáfolják.

Minden tudományos igazság meghaladható, csak az isteni igazság nem.

A monoteista vallásokban az a közös, hogy mindegyikőjük mély válságban van.

Jézus emberarca nem istenarcának lehetetlenségét bizonyítja.

Az mindig rajtad múlik, hogy amin jársz az *tévút*, vagy a *hazafelé vezető ösvény*.

Nem az a szent, akit szentté avatnak, hanem az, aki azzá válik.

Hajtsd meg a fejed, hajtsd be a térded, de a derekad egyenes maradjon!

A *ma* az életünk hátralévő részének az első napja.

A virágnak *illata*, a madárnak *éneke*, az embernek *szele*me van...

Fegyverkezik a világ, de küzd is ellene, mégpedig úgy, hogy fegyverkezik.

Mindig azt hisszük, hogy ennél mélyebbre már nem süllyedhetünk...

A földi dolgok csak másolatok, az eredeti odafönt van.

Csak sehova nem odatapadni!

Kezdetben volt a: '*Világ proletárjai egyesüljete*k?'. Ezek után úgy alakult, hogy a világ kapitalistái egyesültek, és ezt ma globalizációnak nevezzük.

Krisztusi az, amikor keresztre szögeznek. Antikrisztusi az, amikor te szögezel keresztre.

Az ember állandó gyöngéje a *pénz*...

Az objektív ismeret túlgulása a tudat beszűkülését okozza.

Mindannyian valamilyen rögeszme illúziójában élünk.

Minekután hittem Jézusban még húsz évnek kellett eltelnie, hogy higgyek Jézusban.

Igaz nem igaz? Nem. Sem nem igaz, sem nem nem igaz.

Kiderült, hogy az iraki háború hazugságra épült. Nota bene: minden háború a hazugságra épül.

A *Párt* uralma után a *Pénz* uralma következett el.

Aki egy *közösséget* bont meg, az *ön magát* bontja meg.

Az emberiség történelmében nem fejlődés, hanem dekadencia ismerhető fel.

Magunkban kell helyreállítani a rendet, s csak utána lehet törődni a többiekkel.

Ég és Föld ellenében annyi vagyok, mint egy porszem. Ég és Földdel egyetemben annyi vagyok, mint ők.

A dolgok lényegét nem szavakkal lehet átadni...

Szidnak minket, mint a Bokrot...

A vég az, amikor már a nincs sincs, de ilyen sosincs.

Nincs balsiker, csak tanulság.

Ha gyűlölsz, az beépül a személyiségedbe és átveszi feletted a hatalmat.

Nincs hátrányos helyzet csak akkor, ha hátránynak fogod fel.

Ha a sors bezár előtted egy ajtót, máris nyílik helyette egy másik.

Minél nagyobb *hatalomra* teszel szert, annál kisebb lesz a *szabadságod*.

A memóriánkkal felejtünk.

Az *eszünk* vád alá helyezhető, a *szívünk* törvény feletti.

Ha a jövő tudná, mi vár rá, soha nem jönne el.

Nem az *emberiséget* kell megváltoztatni, csupán *önmagunkat*.

Ha a beszédünkől hiányzik a *mondanivaló*, akkor azt a *bosszúsággal* igyekszünk pótolni.

Nem akarok pesszimista lenni, hisz' ez úgysem sikerülne.

Néha az élet kilátástalanná válik, ilyenkor tekints rá egy másik, újabb nézőpontból!

Minden probléma megoldása egy másik problémát szül.

A modern ember azt képzei, hogy a létért küzdeni kell – mert nem adatik meg. Ezért vetélytársnak tekint minden úgynevezett idegent, aki nem tartozik a családi, illetve baráti köréhez.

A történelem a képzelet terméke.

Minden állam a felfegyverzett törvénykezés és a jogosnak vélt jogtalanság.

Aki békében van önmagával, másokat is békén hagy.

Soha nem biztos, hogy *igazad* van, de az biztos, hogy *igazsá* lehetsz.

A *halál* értelme elválaszthatatlan az *élet* értelmétől.

Csak akkor beszélhetünk a szabadság gondolatáról, ha a gondolkodó is szabad.

Soha ne a dolgok külső oldalát tekintsd a dolgok lényegének.

A gazdagnak sosincs elég pénze.

Erkölcsei normává vált a normaszegés.

Párbeszéd: - „Nem lehetek ennyire ostoba!”

- „Bízzál magadban!”

Igazi hatalom: lemondani a hatalomról.

Az igazság a föld alól is előbújik...

A szeretetáramlás személytől személyig tart, épp ezért az áramlást csak a személy tudja megakadályozni.

A hang elválik a csendtől, de minden igyekezete visszatalálni.

A 'fehér' úgy lesz, hogy elválik a 'feketétől'; a 'fekete' úgy lesz, hogy elválik a 'fehértől'.

A *tényszerűség* a legnagyobb *káprázat* a világban.

Csupán önmagadat kell meghaladnod, hogy az istenihez eljuss.

Környezetvédelem1.: Nem kell semmit *védni*, érintetlenül kell *bagyni*.

Környezetvédelem2.: Egyszerűen csak hagyd, hogy a világ dolgainak változása haladhasson szabadon a maga útján.

A egó-k mindegyike *önmagát* tartja értékesnek és a *másikat* értéktelennek.

Számomra az *istenfogalom* azt is sugallja, hogy valami *felfoghatatlanról* van szó.

Önön *korlátainkból* fakad, hogy a világot nem *korlátlanul* látjuk.

Ugyanazon lényeghez tartozó jelenség mindig más és más.

Csak egyetlenegy dolog korlátozhat minket: az Isten adat szabadságunk.

Tudni a hitet annyi, mint már nem hinni.

Akció: A legfőbb értékek 20, 30, 50 %-os leértékelése, amíg a készlet tart!!!

A legyőzendő ellenségeinket leginkább saját gondolkodásunkban találjuk meg.

Nota bene: Te sem vagy jobb, csak *másként* hibázol.

Csak utópisztikus és idealista gondolatokkal szabad szóba állni. A reális gondolatok igen veszélyesek.

Ellentét nélkül nincs harmónia...

Kettős nyugtalanság ül rajtunk: a javak megszerzése és a javak megőrzése formájában.

A múlandó űrzi az el nem múlt.

A végtelen (isten) nem szemben áll a végessel (ember), hanem tartalmazza azt.

A szeretet nem tud uralkodni, igaz a szereteten sem lehet uralkodni.

Sohasem szabad a *logikai* igazságot összekeverni az *erkölcsi* igazsággal.

A *jóllakott* ember és az *éhes* ember két külön világ.

A modern tudományoknak nemcsak *eredményei*, hanem *következményei* is vannak.

Jó, ha tisztában vagy a lehetőségekkel, de a legjobb, ha látod is a lehetőségeid határait.

Nem az a mindentudás, amit mindenki tud.

A nappal az, amikor az este kinyitja a szezeit; este az, amikor a nappal becsukja a szezeit.

Szerény személyemnek kijárna már egy *trón*...

A szenvedés legyőzendő, de nem elfejtendő.

Sajtvisszhang: A rossz kritikánál is rosszabb, ha nincs kritika.

*

Ki vagyunk éhezve a jóra, mégis a rosszat fogyasztjuk.

Elmondhatatlanul nehéz kereszténynek lenni...

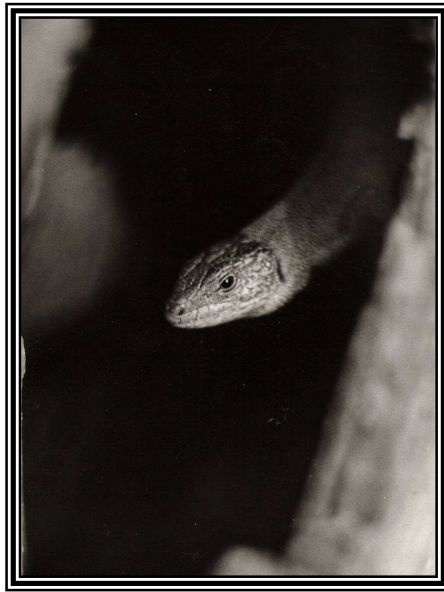
Az emberi gondolkodás összes *angyalát* és *ördögét* a könyvekben is megtalálod.

Lassanként már csak hátsó gondolataink lesznek.

Légy könyörületes a könyörtelenhez is!

Az a kijelentés, hogy az ember az Isten képére teremtett, az idők végezetéig érvényes.

Az *Én* csak a *Te*-hez való viszonyában valósulhat meg.

A jóllakott emberek hajlanak arra, hogy *realisták* legyenek, az *éhes* emberek hajlanak arra, hogy *utópisták* legyenek.

Feltétlen isteni meghatározottság az, ami által mindenki azzá lesz, aki.

Ha a fény nem világít rá valamire, öncélú villogás.

Amíg én magam vagyok, s te magad vagy, addig magunk (*egyedül*) vagyunk.

Amikor a realitás beleütközik a felfoghatatlanba, a képzelet szárnyán tudunk csak továbbhaladni.

A szeretet nem vigasz, a szeretet 'kőkemény' valóság.

Kegyetlen dolog mások kegyeire áhítózni.

Ha a *forrás*hoz akarsz eljutni, árral szembe kell úszni.

A lényegtelen dolgokban lehet a legjobban tetszelegni.

Az a jó, hogy az ember soha nem érte be, hogy csupán a közvetlenül adottban, az érzékelhető jelenségekben, és a jelenvaló világban éljen.

A *hit* képessége mellé a *kétkedés* jogát is megkaptuk.

Ha magadban megtaláltad az istenit, menj tovább és keresd másokban is.

Az élet értelmén gondolkodni, annyit tesz, mint Isten felé fordulni.

A legmagasabbrendű létezés kimondhatatlan.

Olyan tevékenységet szeretnék, aminek az *égvilágon* kívül semmi haszna sincs.

Ok és okozat együtt van jelen a világban.

A boncmester semmit sem tud arról, hogy mi van a halál után.

Az emberek idejük jelentős részét egymás iránti gyűlölet felszításának „szentelik”.

Ha nincs kapcsolatod az *istenivel*, az *emberi* dolgokban is csak dilettáns lehetsz.

Felismerni, megkülönböztetni, összekötni...

Ami spekuláció a tőzsdén, az szofizmus a filozófiában.

Kommunikációs társadalom: Ugyanazokon a szavakon mást és mást értünk.

Ahhoz, hogy világíthass, sötétség is kell.

Bírói, ügyvédi praxis: az igazságtalanság jogos.

Minél igazságtalanabb és könyörtelenebb a Gonosz, annál igazságosabb, és könyörületesebb az Isten.

Az önzés, a hatalomvágy, a mohóság nem kielégülést, hanem félelmet szül.

A fény csak annyit tesz, hogy megvilágítja, mi lapul a sötétbe. De nem képed el, nem intézkedik, és nem hivatkozik a jogra és a szabadságra.

Talán az a baj, hogy egy hazugságrendszer lerombolását csak egy másik hazugságrendszer bevezetésével tudjuk elképzelni.

A *hamis* gondolat betakarja a *valódit*...

Nem jó, ha azt gondolod nincs Isten, de az sem jó, ha azt gondolod, van Isten, de nem tudod mire jó.

Mikor átléped a küszöböt, akkor jössz rá, hogy nem is volt mit átlépjél.

Egoista káprázat: Ha én mondom: igazság, ha te mondod: demagógia.

Az ész tudni, a szív szeretni vágyik...

A legsötétebb gondolatra is van ember, aki kigondolja; a leghazugabb szóra is van ember, aki kimondja; a legbrutálisabb cselekedetre is van ember, aki végrehajtja.

Az Isten Országának paradoxonja: Még az is lehet, hogy itt a Földön nem valósítható meg az Isten Orzága, de ha nem törekszünk rá, nagyon nagy bűnt követünk el.

Nem a dolgokat kell megváltoztatni, hanem a gondolkodásmódunkat.

A tökéletességnek nem *nagysága*, hanem *kicsisége* van.

A békének nem ellentéte a háború, mert a békének nincs ellentéte.

Az ember múlandó isteni, az isteni hallhatatlan emberi.

Emberségben kell napról-napra előbbre jutni, nem a hivatali előmenetelben.

Furcsa reláció: Ha másvalaki több mint te, te akkor sem vagy kevesebb.

A felfokozott nyugtalanság, zavar, nyüzsgés, szorongás, zshivaj...mind, mind abból fakad, hogy nem érezzük otthon magunkat önmagunkban.

Majd, ha a Csend lesz hallható számodra, s a Zshivaj nem, akkor mondhatod, hogy hallottál Valamit.

Ne érezz, és ne éreztess senkivel szemben *főlényt*, de *keisebbrendűséget* sem!

Rosszak híján kik lennének a Jók?

Az Isten *emberfeletti* ember, a Sátán *emberalatti* ember.

A világ 'csupán' *van*, nekünk kell *megalkotni*.

A valódit viszonylag *könnyű* megkülönböztetni a hamistól – a valódit viszonylag *nehéz* megkülönböztetni a hamistól.

A fény *felülről* érkezik, és *belülről* sugároz.

Bizony a sötétség abból fakad, hogy elfelejtünk magunkban fényt gyújtani.

Zsúfoltnak tűnik a kozmosz, pedig csak az osztozkodási képességünk tűnt el.

Minden múlandóban megtalálhatod a múlhatatlant.

A sorsszerűség a véletlenekben jelenik meg, a véletlen a sorsszerűség káprázata.

A sátáni nem visszataszító és undorító, hanem – mert remekül alkalmazkodik – olyan, mint éppen a környezete.

Politikus ma az, aki tudja, hogy hazudik, mégis hazudik.

Egyik nagy tévedésünk az, hogy azt hisszük, tetteink következményeit meg tudjuk spórolni.

A *magas* funkciókba mindig az *alacsony* emberek kerülnek.

Az igazi találkozások a Végtelenben vannak (mint a párhuzamosoké).

Életünkben csupán egyszer kell érvényesülnünk, a születésünk pillanatában – a többi merő színjáték.

Nem te függsz a világtól, a világ függ tőled.

Ami szavakkal kifejezhető az a végső valóság százalmas töredéke.

Ötven év felett sok mindenbe bepillantást enged az Isten, ami azelőtt rejtve volt. Másképpen: ahogy öregszel egyre világosabb leszel.

Csak semmi rafinéria: a magától értetődő dolgok a legcsodálatosabbak.

Nincs már kenyér, szalonna, vöröshagyma; van már szénhidrát, lipid, vitamin, nyomelem stb. Jó étvágyat!

Nekrológ: „Minden jó, ha a vége jó.”

Minket megszülték - nekünk már 'csak' a halált kell megszülni.

Óhatatlan, hogy a *másikban* ne saját *magadat* lásd meg.

Minden, ami már létezik, egy formája annak, ami még nem létezik.

Csak a szabadságunk által tudunk a *földiből* az *égibe* felemelkedni.

Akit szeretsz, ne birtokold!

Ha a világot nem haszonelvűnek véled, többé nem érhet a hasztalanság vádja.

A csendnek mélysége és magassága van, a zajnak zavarodottsága.

Mikor életünk során az utunkban áll valaki, az mi magunk vagyunk.

Nagyon fáradságos és felesleges munka elhitétni másokkal, hogy igazunk van.

Mesternek és *tanítványnak* kell lennünk egyszerre.

Gyűlölni csak a gyűlöletet szabadna...

Adás – *elfogadás* szent cselekedetek.

Aki sokat beszél előbb-utóbb a nyelvére lesz süket.

Gondolkodásunk legnagyobb akadálya saját gondolkodásunk.

Reggel kérj, délben nyugtázz, este adj hálát!

Az egyik napod örömteli, a másik szomorú – a kettő közti különbség te magad vagy.

Az ember, mint csiga: kijön a sodrából - visszahúzódik önmagába.

Egyéni karrier és kíméletlenség ikertestvérek.

Követeléseink jelentős részét csak önmagunktól szabadna elvárni.

Nincs semmink csak a ragaszkodásunk.

Amit a hatalom el akar pusztítani, az titokban egyre jobban kivirágzik.

Vallásosság: Az ember Istennel akar az isten ellen támadni...

Ha félsz valamitől, előbb – utóbb odaér hozzád.

Ha valaki a hibáját takargatja, újabb hibát követ el.

Az *ideiglenes* dolgokra rendkívül nagy hangsúlyt fektetünk, az *állandóakat* mellőzük.

Mindig, mindenre, mindenhol, mindenkinek elég egy halk *igen* vagy *nem*.

Cáfolnia kell tudni annak, aki bizonyítani akar.

A létezés örök – a halál egy pillanat.

Lehet, hogy valamilyen mértékben az anyag is szellemi és a szellem is anyagi.

Az ember értéke a léte, s nem a társadalmi, gazdasági stb. haszna.

Nincs egyformaság és egyenlőség, különbség és különbözőség van.

Az isteni hang egyetlenegy terjedési közege a csend.

Ne törekedj *semmire*, a *mindenség* lesz a jutalma.

Az anyagi világban létrehozott *értéktöbblet* a szellemi világban *értékhiányt* generál.

Annak a szakadéknak a szélén élünk, amely *az ami van*, és *az aminek lennie kellene* között tátong.

Névváltozás: A 'jó' neve rosszra, a 'rossz' neve jóra változott.

A *Hold* nem vágyik *Nappá* lenni.

Mainapság pihenni is csak ott tudsz, ahol nincs téreőr.

Nincs jutalom, nincs büntetés, csak következmény van.

Istennek nincsenek *egykei*, és Isten *mindenké*.

*

A haladás mindig egyirányú: letről fölfelé, kívülről befelé.

Az aranykor nem történelmi tény, hanem hiányérzet. A messiás-vágy nem futurológia, hanem sóvárgás az isteni után.

Az embernél semmi sem életveszélyesebb.

Istennek csak az ajánlható fel, amink van, blöffölni nem szabad.

Ha az isteni nem több mint, a sátáni ellensúlyozása, már megérte.

Különbözünk *ember-ségünkben*, azonosak vagyunk *isten-ségünkben*.

A kereszt nem aranyékszer, amit a nyakunkon viselünk, hanem az egyetlen valóság, amit az életen át a hátunkon kell hordozni.

Ha a hitedet szirupba mártod, vallást kapsz belőle.

Imádat, ha csak mormolod, *frúzis* marad, de ha átéled *költemény* lesz belőle.

Egy és ugyanaz: bocsánatot kérni és megbocsátani.

Nincs rosszabb a befejezettség, a végesség, az állandóság és a halandóság érzésénél.

Az inkvizícióban a kereszténység felfedte szuicid hajlandóságát.

Nem az ateizmus árt az Istennek, hanem a farizeizmus.

Már az elején ott van a vége, s már a végén ott van az eleje.

A hit az a tudás, amit Isten tud, de mi még nem.

A *külvilágot* tenni meg *belsővé* - mondhatni így is: fából vaskarika.

Jézus születése *misztérium*, tanítása *utópia*, halála *feltámadás*.

Ha érdemeidre hivatkozol, nem hivatkozol semmire.

Egyetlen jégkorszak volt, amely a kereszthaláltól a feltámadásig tartott.

Nincsen jó *rendszer*, csak a *rend* a jó.

Mindenkinek joga a *valahová tartozás*, és kötelessége a *máshova tartozás* tiszteletben tartása.

Ám, ha ti desztillált vizet akartok inni - szól a forrás - én abbahagyom...

Történelem: Előtte üdvös volt - utána szégyellni kell.

Ha mások ellen vagy, önmagad ellen vagy.

Semmit a másik rovására!

Nem elég a rosszat nem tenni, a jót is tenni kell.

Fontos, hogy ki vagy, de a legfontosabb, hogy kivé leszel. Fontos, hogy honnan jössz, de a legfontosabb, hogy hová tartasz.

Ne átkozd az anyagiakat, de ne is áldozd fel magad a piac oltárán!

Halhatatlanság: Minden ember egyszer meghal, de élj úgy, mintha te lennél az egyetlen kivétel!

Igyekezz mindig a rövidebbet húzni!

A sötét kort (kali juga) csak úgy lehet túlélni, ha belül világosodsz.

Felbecsülhetetlen jót tett Gyurka bácsi, amikor elkövette azt a "nagyon nagy felelőtlenséget", hogy a Bokor részéről nem vállalt politikai elkötelezettséget.

Ha olyannak fogadod el a világot, amilyennek interpretálják neked - azt fogod megszokni.

Az én-tudat csak a közösségben tudat.

A templomtér helyett ma a piactér jöhet számításba.

A nagyképűség zsugorít - az alázat tágít.

Inkább félni, mint gyávának lenni...

Ha felismered saját *ürességed*, máris be van *töltve*.

Mindig légy *kicsi*, de *készreű* soha!

Csak sóvárgunk a tárgyak után - aztán kiderül, hogy nincs is, csak maga a sóvárgás.

A jóban se hagyd magad befolyásolni: győződj meg magad róla!

Emberi befejezettség és isteni befejezetlenség munkál bennünk.

Micsoda utópia: az *úr* mossa meg a *szolga* lábát!? A *realitás* fordítva van, s mi abban élünk.

Egy Isten van. Itt azonban az 'egy' nem mennyiséget, darabszámot, megszámlálhatóságot jelent, hanem minőséget: az egyetlen, legfőbb, végtelen minőséget.

A pedagógia nem tudomány, hanem a szeretet olyan fajtája, amelyben módunk van beszélni a világ és az isteni dolgokról is.

Már nem is magunk vagyunk, rengeteg segédeszközünk van.

Csak az istenire szabad ráhagyatkozni...

Az igazi örökség mindig szellemi, s nem anyagi.

Nagyon szeretem a mézet, de a harmadik kanál után émelyegni kezdek. Mi más ez, ha nem intés a mértékletességre.

A háborúban ölni hazafias cselekedet és érte magas kitüntetés jár.

Vedd tudomásul, hogy nélküled nem lehet Isten Országát építeni.

A sorsunk nem véletlen, csupán sorsszerű.

Nem könnyű az anyagi világban megmutatni az istenit, de ez a feladatunk.

Az igazság nem tekintélyen alapul, sokkal inkább belső készítés.

Vagy mindegyik vallás hihető, vagy egyik sem. De megélni csak azt a vallást lehet, amibe beleszülettünk.

Kötelező a másikon segítenünk, de a másik sorsába belelépni *tilos*.

Egy intuíció néha többet ér, mint akár egy tucat eszmerendszer.

Ne hidd el, amit a világ ígér, az isteni nem ígér, azt hidd el!

Nem helyes a szelem és az anyag szembeállítás, csak megkülönböztetni kell.

Ne foglalkozz az evéssel, ivással..., de természetesen egyél, igyál...

Minden dolog az ellentétéből lesz: jó a rosszból, nagy a kicsiből, halál az életből.

Mindenkiben létezik egy érzékeléstől, tanulástól, tapasztalattól független tudás, ez tulajdonképpen az *igazi tudás*. Az érzékelésből, tapasztalattól függő tudás csupán *rövidtávú emlékezés*.

Csak az bomolhat fel, ami részekből áll.

A látható pillanatnyi, a láthatatlan örök.

A mértékletességhez is kell a mérték.

A halál kigyógyulás az életből, az élet belebetegedés a halálba.

Az örök csak hittel érhető el, a pillanatnyi kézzelfogható.

A jó közösségvezető a közösségét individuummá teszi.

Nincs fejlődés, csak ismétlődés.

Transzparens: A "még" helyett: "elég".

Bulányi György: - "Merre menjek?"

- "Keressétek az Isten Országát!"

"Merre menjek?": *Le* is út *fél* is út.

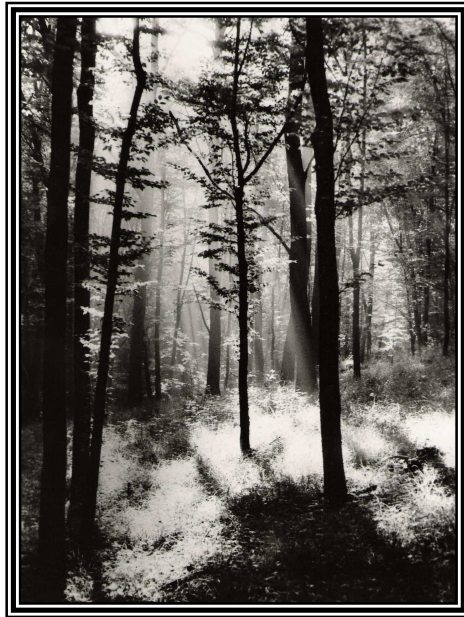
Extázis: Hagyj el minden!

Ne áhítozz a nyugtalan *többre*, érd be a nyugodt *kevesebbel*.

A szép magyar nyelv a csendből eredzteti a magasztos hangot, egy igekötővel:
"felcsendül".

A következetes gondolkodás is lehet téves.

Filozófus az, aki felállít egy tételt, majd hosszasan cáfolja azt.

Gyakran az emberek olyan gondolatokat indítanak el, amelyre - ha nem ők indítottak volna el - borzalommal tekintetének.

Az, hogy egy vagy Istennel, nem azt jelenti, hogy te magad vagy az Isten.

Ha *többre* értékeled a megbékélést a győzelemnél, te fogsz győzni.

Az egység a sokaságban van, ha a sokaság egységben van.

Merj *kezdetleges* lenni!

Gyakran, ha úgy érezzük, váratlan dolog történik, inkább mi vagyunk készületlenek.

Két dolog sajátja, hogy egymással megegyező, ugyanakkor különböző. Ez még két emberre is tökéletesen igaz.

Ha meg tudnám ragadni az istenit, az már nem is isteni lenne.

Lélek nincs! - tanítja a modern pszichológia. Szellem nincs! - tanítja a modern filozófia. "Csinálj, amit akarsz!" - tanítja a modern pedagógia.

Ha van magasabbrendűség, az az alacsonyabb rendűség kedvéért van.

Az "izmusok" olyan képzeletbeli kategóriák, amelyek csupán azon "isták" számára léteznek, akik az adott "izmust" képviselik.

Reklámfilozófia: Csak az a *valóság* létezik, amit én kínálok neked!

Akár akarja, akár nem a véges is a végtelen felé tart.

Jogában nem, de szabadságában áll az embernek újból és újból rosszul dönteni. Mégis az igazi szabadság a jó döntés.

Mi saját magunk vagyunk saját magunk testvérei, felebarátai és ellenségei is.

Mikor már minden isteni lényeket elfelejtettünk, akkor leszünk ám igazán civilizáltak.

Nincs olyan embertelen tett, amelyre ne akadna két-három ember, aki szó nélkül el ne követné.

A hét kérdése: Lehet-e anyagi áldozatot hozni, avagy áldozat-e az anyagi áldozat?

A létezés nem ellentéte a halálnak, hanem magában foglalja azt.

Az erősek a gyengébbek számára vannak.

Vannak, akik az anyagi hatalomért a szellemi hatalmukat adják.

Soha nem lehetünk annyira tudatlanok, hogy ne tudnánk saját tudatlanságunkról.

Az isteni világ *rejtettsége* teszi lehetővé annak *keresését*.

Nem dolgok változnak, csupán dolgokról alkotott képünk változik.

Az optimista a sorsában *gondviselést* lát, a pesszimista *végzetet*.

A szocialista tervgazdálkodás és a piacgazdaság édestestvérek, de úgy tesznek, mintha mostohák lennének.

Csak az Isten teheti emberré az embert, csak az ember teheti istenné az Istent.

Az, aki - mert az Istent másként látja - még nem ateista.

Általában két mondatfajta szokott problémát okozni, az egyik, amit gondolunk, de nem merjük kimondani; a másik, amit nem gondolunk, de kimondjuk.

Nagyon sok tévedés származik a pontatlan beszédből; egyrészt ahogy *mondjuk*, másrészt, ahogy *halljuk*.

Az objektív nem lehet teljesen objektív, a szubjektív nem lehet teljesen szubjektív, a kettő közötti áthatása a létezés alapja.

Még a tárgyakat szemlélve is - mélységeiben - Istenre találsz.

Tulajdonképpen a valóság a legmisztikusabb.

Tartozz már *ma* azokhoz, akiket *holnap* üldözni fognak!

Az ember kénytelen szabadon dönteni.

Isten megfoghatatlansága abban rejlik, hogy minden pillanatban fölülmúlja a róla alkotott képet.

Nem a valóságos világban vagyunk, amíg Isten nélküli világban vagyunk.

Akaratszabadság: Isten erőszak nélkül - teremtményének szabad akaratát meghagyva - tudja véghez vinni akaratát.

Ha szembe kerülsz a hivatalos egyházzal, már tettél is valamit a kereszténységért.

Nézz meg mindent! Amit igaznak vélsz, tartsd meg; amit hazugnak, azt vedd el!

A végesben sajátos módon van meg a végtelen, abban hogy törekszik felé.

Az igazi én - minden pillanatában - te is egy másik én számára.

Egy dolgot lehet többféleképpen is, és több dolgot lehet egyféleképpen is csinálni.

Grammatika: Minden, ami megromlott az a "köz"-zel kezdődik: *köz*élet, *köz*akarat, *köz*élet, *köz*biztonság, *köz*össég, *köz*ízlés, *köz*jó, *köz*birtok, *köz*megegyezés, *köz*vetlenség. Csupán egy "köz" virágzik a *köz*öny.

A gyermek a család tünete.

A *metanoiából* mára már legfeljebb *paradigmaváltás* lett.

Miért van az, hogy a *humánus* cselekedetek nagy része *nem humánus*.

Több ez, mint etikett: Mindig menj az érkező elé, és mindig kísérd el a távozót!

Szellemi alapállás az, hogy a szellem helye nem a palackban van...

Nincs *gondolat*, nincs *szó* és nincs *mozdulat*, ami "nyom" nélkül maradna.

Sok teológiai kérdésre csak nem-teológiai válasz van, és sok nem-teológiai kérdésre csak teológiai válasz van.

A hatalom ellenében lenni *keresztényi* gondolat - a hatalom ellenében, a hatalom megragadásáért lenni *evilági* gondolat.

A klérus Krisztus életéből kifelejtí a krisztusit...

Az emberi elme gondolkodási képessége valami tapasztalaton túliból, a racionális feldolgozásnál többitől származik.

A dolgok legmélyebb okát nem mindig a "kezdet"-ben találod meg, hanem igen gyakran a "végzet"-ben.

Véges dolgokkal vesszük körbe magunkat, miközben a végtelenre fáj a fogunk.

Inkább ne értsd meg az Istent, mint félremagyarázd.

Istennek nem a vallástalanság ártott a legtöbbet, hanem a rossz vallás.

*

A pénz növeli az *ingóságaidat*, az *ingatlanaidat* és a *megingathatóságodat*.

Minden születés elmúlás, minden elmúlás születés.

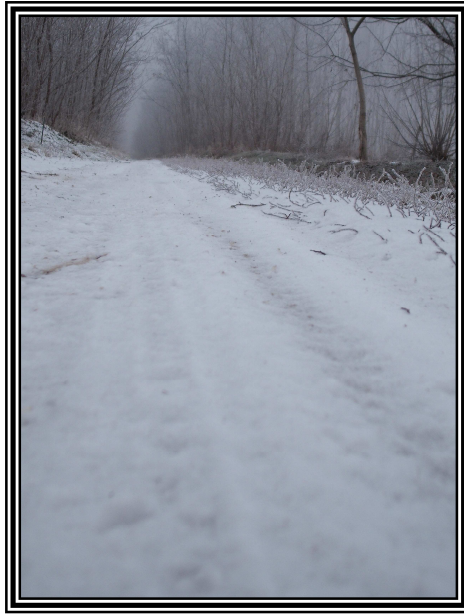
Az *írástudók* felelősségével egyenrangú az *olvasnitudók* felelőssége.

Tudni kell megkülönböztetni, az ami *már* nem ránk tartozik, és az ami *még* nem ránk tartozik között.

Ma - az egyházon belül - Jézus legtöbb cselekedete törvénybeütköző lenne.

Minden előny hátrány, minden hátrány előny is egyben.

Az egypártrendszer és a pápai tévedhetetlenség egyugyanazon szellemi tévedésből származik.

Minden centrum egyben periféria is, minden periféria egyben centrum is.

Élni Isten meglegedésére és a Sátán elégedetlenségére...

Mondják, hogy csodák márpedig nincsenek, pedig az élet minden pillanata csoda.

A létezés egy örök 'Isten hozott' és 'Isten veled'. Mert nincs elmúlás csak változás.

Isten nem az időben van, az idő van Istenben; Isten nem a térben van, a tér van az Istenben.

Filozófiai költői kérdés: Vajon nincs semmi a gondolaton kívül, ami bizonyíthatná, vagy cáfolhatná azt, amit gondolunk? Avagy a gondolat ítéli meg a gondolatot.

Az egyediség a máság közösségében tud életre kelni.

Lassan az emberi 'jelen-lét' üzleti tevékenység csupán.

A hatalmat kellene igazságossá, vagy az igazságot hatalmassá tenni!

Számomra az istentagadás is egyfajta istenbizonyíték.

Legszörnyűbb a nappali sötétség.

Nem hiszek a jóslatokban, még csak a jövőben sem, csak amikor már jelenné vált.

Jézust félreértették, félretették majd folyamatosan félremagyarázták. Ezt a folyamatot klerikalizálódásnak nevezzük.

Azt hisszük, ha velünk rosszat tesznek az jögalap arra, hogy mi is rosszat tegyünk.

Életfeladat: Éhezni egy éhező helyett.

Amelyik kormány úgynevezett 'békepolitikát' folytat, az a háborúra készülődik.

A szentháromság az Egy szellemi triásza.

Az élet arra való, hogy nagy dolgokra feláldozzuk.

Minden áldozat önkéntes, és áldást ad a világba.

Észre kellene már venni, hogy vesztí el az ember a szakralitását!

Nem hiteles az, ha valaki este a szegénységről beszél, és reggel a Rózsadombon ébred.

A világból azt kapjuk vissza, amit mi magunk teszünk bele.

Bizonyos dolgokat nem megírni, felér egy többkötetes művel.

Minden létező létezése a többi létező létezésétől függ.

Ha a hazugság kedves számunkra, igazságnak kezdjük el nevezni.

A dolgok megragadásában sokszor nem a 'nagyító', hanem a 'madártávlat' segíthet valamit.

A szerep ki van osztva. Senki sorsába nem léphetünk bele, s a magunk sorsát sem sózhatjuk másokra.

A sorsot a sorsára kellene hagyni.

A teremtés első pillanata *itt* (tér) is, és *most* (*idő*) is *van* (lét).

A bűn előtt nem volt vallás...

Igen becses retorikai képesség az önmagaddal vitázni tudó képesség.

A személyiségek számos dologban hasonlítanak, és számtalan dologban különböznek egymástól.

Ahogy a kereszténység nem válhat *államivá* - ugyanúgy nem válhat az állam *kereszténnyé*.

Óvakodj a tételes igazságoktól!

Vegyük észre, hogy a terrorizmus *borzalmas* válasz a gazdagságra, de *válasz*!

Ismerni annyit tesz, mint okai alapján ismerni.

Az idő *múltat* sirató, *jelent* akaró, *jövőt* vajúdo örök pillanat.

A naplóírás az 'én' faggatása...

Nem elég, hogy *bíszel* Istenben, az is kell, hogy *bidd*, mások is *bísznek* benne.

Pénzhamisítás: Minden pénz *hamis*.

Mihelyst a dogmát kinyilatkoztatásnak fogjuk fel, bezártuk önmagunkat.

Ami befejezettnek látszik, az most kezdődik...

Kapcsolatok: Ahhoz, hogy uralkodó lehess, kapcsolatok kellenek, ahhoz, hogy szent nem kellenek.

A modern technikának egyaránt vannak *haszonélvezői* és *kárvallottai*.

A vallás misztérium nélkül száraz dogmatika, a misztérium vallás nélkül ostoba babonáság.

Napjaink zűrzavarát nézve, már-már azt gondolnánk, mégis van eredendő bűn.

Apróhirdetés: Féltem őrzött szorongásaimhoz kapcsolódó tárgyakat keresek. (Projekció jelisére a kiadóban.)

A közvélemény a lehető legrosszabb vélemény a vélemények között.

A tűz dolga az, hogy égjen, majd ha elégett kialudjon, hogy aztán másik tűz gyúljon és ismét az is kialudjon.

Gyakran a világgal *szembe*, de mindig a sorsunk *mentén* kell élni.

Madárinfluenza: A csirkék terrorizmusa.

A papok sokszor nem *közvetítők* isten és ember között, hanem a legtöbbször *akadályok*.

A félelem nem más, mint perspektíva hiány.

Isten *legkevesebb*, amit adhat az a *minden*.

Tragédiát csinálunk, és Istentől kérjük számon a 'hepiend'-et.

Olyan embereket szeretnénk magunk körül látni, akik csúnyábbak, butábbak és rosszabbak nálunk.

Mindannyian szfinxek vagyunk, csakhogy az életünk rejtvényét magunknak kell megfejtetni.

Az igazságot nem lehet *szolgáltatni*, magát az igazságot kell *szolgáltatni*.

Legyünk objektívek! - szóltak a szubjektívek.

Transzparens: "Nem *fejmosást*, hanem *lábmosást* akarunk!"

Tudjuk ugyan, hogy van szeretet, de azt gondoljuk, vannak olyan helyzetek, amikor felfüggeszthető.

Gyakran már az igazságérzetünk sem igazságos.

Nem a *pénzben*, hanem az *értékben* van hiány.

Van, aki a tehetségét eladja a politikának, van aki a tehetségtelenségéből politikát kovácsol.

Nincs igazságosztó szerep: az igazság oszthatatlan.

Mindennemű anyagi kötődés félelmet és szorongást szül.

Az igazi lyuk nem az ózonrétegben van, hanem a fejünkben.

A jövő nem *megjósolható*, hanem *megalkotható*.

A 'Te' a fel-nem-ismert 'Én'.

Változni kell, nem *változtatni*.

Inkább ismerd meg mások véleményét, mint sem hogy a saját magadét féltsed.

Legnagyobb ellenfelem a meg-nem-ismert önmagam.

A virág közömbös aziránt, hogy esetleg menyasszonyi, vagy temetési koszorúba kerül, vagy netán egy kertben hervad el.

A legtöbb és a legfőbb kérdés csak *föltehető*, és nem *megválaszolható*.

Csakis az *egésznek* lehetünk a *részei*...

A filozófusok egyik sorsa az, hogy félre értsék őket, a másik az, hogy a félremagyarázásból előbb-utóbb 'izmus' legyen.

Ha folyton azt keressük, amit a *földön* lehet megtalálni - az *égben* nem lesz keresnivalónk.

Csak ha a sorok közt is tudsz olvasni, akkor tudsz igazán olvasni.

Ha sok mindent tudsz, az a *memóriád* műve, ha jól is tudod, az már *bölcsesség*.

A tudomány leginkább az alázatnak van híján.

Az ember egy csomó olyan dolgot fedez fel, amit el kellene felejtenie - az ember egy csomó olyan dolgot felejt el, amit fel kellene fedeznie.

Minden divat, mindig és mindenhol kimegy a divatból.

Az isteni erő nem csak *köztünk*, nem csak *bennünk*, hanem *általunk* is van jelen...

Tudásunk a *még-nem-tudás* és a *már-nem-tudás*.

Az *értelmetlenség* külső jegyei megtévesztésig hasonlítanak az *értelmességhez*.

Sajnos a rossz is egyetemes...

Talán nem is gondoljuk, hogy az *odaát* milyen közel van, közelebb, mint ha az ember átmegy az egyik szobából a másikba.

Legtöbbször ugyanaz okozza az *örömet* és ugyanaz a *kéint*.

Isteni jelenlét: Mikor *egyedül* vagy, akkor is *ketten* vagytok...

Emancipáció: Lehessen a nő újra nő, s férfi újra férfi.

A világ csak önmagadban fordítható (metanoia) meg.

Sokszor ott van igazunk, ahol nem kellene, hogy igazunk legyen.

A palackból még a szellem sem tud kijönni *önerőből*.

A *felemelkedés*hez elsősorban *alázat* kell.

A jóslás nem az isteni világból származik: ott bizonyosság van.

Sokkal messzebbről jövünk, és sokkal messzebbre tartunk, minthogy az egy emberi élet alatt befogható lehetne.

Alliteráció: Mindennap, mindenki, megeszi a magáét, majd mindörökre, magányosan meghal.

Nem '*én*' vagyunk, '*egy más*' vagyunk.

Szociológia: Az anyagi bőség a leghátrányosabb helyzet.

Tradicionális: Nem apáinkat kell követni, hanem amit apáink követtek.

Ha nem keresed az Isten Országát, valójában hátat fordítasz önmagadnak.

Csak úgy lehet a szellemi ötről a hatra jutni, ha már a négyről eljutottál az ötre.

Ha félelmeid okát keresed, nem találsz. Amit találsz az torz képzet csupán, ami akkor teremődik, hogy kiszolgálod.

Ami nem '*értelmes*' – az még nem biztos, hogy '*értelmetlenség*'.

Legtöbb problémát *ugyanazok* a szavak okozzák, amelyeken *más és mást* értünk.

Saját magunk elől *rejtegetjük* az Istent, és csodálkozunk, hogy *nem találjuk*.

Az a gyanúm, hogy nem vagyunk otthon a vallásunkban, még a bejáratot sem találtuk meg, de már házigazdaként viselkedünk.

Olyan dolgokat érdemes csak megtanulni, amikkel semmire sem lehet jutni.

A nyugati ember, ha *semmire* gondol, akkor a *valamire* gondol. A keleti ember, ha a *valamire* gondol, akkor a *semmire* gondol.

Egy fűszál önmagában kifejezi az élet értelmét és igazságát, a szépség minden teljességét, - de ki néz ma már a fűszálra!

Csak idő kérdése és a legnagyobb gyűlölet is köddé foszlik benned és a másokban is.

Mi még azokhoz a képekhez is mereven ragaszkodunk, amik másokban alakultak ki rólunk.

Az ész tanul és úgy „tud”, a szív nem tanul és úgy is „tud”.

A tanítványnak „szabad” elárulnia a mesterét. Ám a mesternek örökké hűségesnek kell lennie tanítványához.

Az ember ráteszi a kezét a teremtésre, ez a bajok forrása.

A sötétség fénnel ki nem töltött tér, s minden ilyen teret ki kell töltenünk.

Légy kicsi, de ne kicsinyes!

A barbárság és a kifinomultság mágikus összetartozása sorsa minden embernek.

Gondolataink nagy részét csak zárójelbe téve lehetne gondolni.

Ha magadban fölismered a világot, a világban is fölismerheted magadat.

Az állam olyan *gondoskodó*, hogy megszabadít a gondolkodás minden kínjától-bajától.

Akkor is ugyanazokat a testi - lelki – szellemi erőforrásainkat vetjük be, ha szeretünk, vagy ha gyűlölünk. Mégis micsoda különbség!!!

Sokszor a *könnyű* dolgok esnek a *nehézünkre*.

A bántás mindig két személyt bánt: a *megbántottat* és a *megbántót*.

Sok olyan *tudás* volt, ami mára már csak *hit*...

A *jó* csak a *rossz*ban tudja megmutatni önmagát. Ilyen értelemben a rossz is a jó szolgálatában áll.

A sok *miértre*, sok *mert* a válasz...

Isten nem mítosz, de ott van minden mítoszban.

A jog *jogtalan* – a szeretet *jogos*.

Az utóbbi időben sokan azt hitték, hogy a munka által is lehet üdvözülni.

Ha minden csupán az értelem dolga lenne, értelmetlen lenne a világ.

Az éj már a pirkadatra gondol...

Egyetlen igazság *létezik*, mégis számtalan igazság *van*.

Mindenben ott van az *egység* és az *ellentmondás* is. A kérdés csupán az, hogy melyikre hangolódunk.

Minden dolog más, mint amivel összehasonlítjuk – minden dolog hasonló ahhoz, amitől megkülönböztetjük.

A párhuzamosak a végtelenben találkoznak, de ezt még senki sem látta.

Valamikor a hatalom is szent volt...

Az ember uralma a technika fölött, egyben a technika uralma is az ember fölött.

Ideológia az, amiért először *lelkeseidünk*, később pedig *rettegünk* tőle.

Azt hisszük a *csúcs*on vagyunk, pedig csak egymás *hegyén-bátán*.

Mindennek a mértékét önmagunkban hordjuk.

Az istennek tetszés (dikaosz) realizása helyett, az önmagunknak tetszés nárcisztikus bővületében élünk.

Hit és politika, vallás és állam *összefonódása* nem más, mint az erkölcs és magatartás *sztézesése*.

Az ember lényege nem érthető meg az őt alkotó atomok, molekulák és sejtek lényegéből.

Az emberben az isteni az, ami halhatatlan.

„Minden *mindennel* összefügg” – még a *semmivel* is.

Gyakran, akik a *humanizmus* nevében járnak el, *embertelen* lépéseket tesznek.

Még azt az egyet elviselnénk, ha az erőszak az utolsókat rúgná.

Azokat a folyamatokat, amiket megfordíthatatlannak látunk, gyakran fejlődésnek vélünk.

Legfőbb elvünk az elvek feladása...

Talán érdekesebb *egyensúlyról*, mint *mélységről* és *magasságról* beszélnünk.

A lélek érzékenyebb, mint a test, mégis ez utóbbit fájlaljuk csak.

A világvége hangulat mindig egy új világ kezdetének előjele.

Semmi sem áll az emberi fejlődés útjában – talán ezért vagyunk fejletlenek.

Amikor eljutsz az „Én” világából a „Te” világába: az már a „Mi” világunk.

Isten vállalása a kereszt vállalása is egyben.

Teológiai ’fejlődés’: Az *istennel* azonosságból *istenhez* hasonlóság, majd *istentől* különbözőség lett.

Amikor megromlik ember és isten között a viszony, akkor megromlik ember és ember, valamint ember és természet közti viszony is.

Az emberek külön-külön csak saját boldogságukat hajszolják ahelyett, hogy egy mindenek fölött álló és mindent betöltő boldogulásban egyesülnének.

Gyakran az apró-cseprő hétköznapi események megakadályozzák az igazán nagy dolgok megtörténését.

Igyekezz Isten közelében maradni!

A haladás csupán egy folyamat, amelyben nincs benne az az irányultság, hogy *virágzás*hoz, vagy *romlás*hoz vezet-e.

A dolgok szétválasztása helyett, az egyesítésre kellene gondolnunk.

A politika, a reklám, a média mind-mind a *meggyöngyölt* ítélőképességünkre, és a *megnövekedett* befolyásolhatóságunkra épít.

A tisztán *racionalista* gondolkodás az élet *értelmét* kérdőjelezi meg.

Már nem lehet nem észre venni, hogy a technika diadala a kultúra megtiprását jelenti.

Általában a háború már akkor kirobban, amikor még nem is tudni, hogy ki az ellenség.

Egyre kevésbé „szorulunk” saját gondolatainkra, kifejezéseinkre: készen kapjuk ezeket másoktól.

Az ellentétek (logika-intuíció, lényeg-forma, mágia-tudomány, racionális-irracionális stb.) mindig együtt vannak jelen, soha nem külön-külön.

Isten az egyetlen *ugyanaz*, mégis mindenkinek *más és más*.

Relativitás: Csak az ember lehet távol az istentől, isten sosincs távol az embertől.

Elsősorban a gőgösségünket (hübrisz) kell feladnunk, hogy segíthessünk másokon.

Aszkézis: Amikor a hiányon keresztül találunk rá Istenre, mert ez a bőségben nem megy.

Az új csupán a régi eddig még nem látott oldala.

Társas kapcsolatok: A legbonyolultabb kapcsolatunk önmagunkkal van.

Az Isten teljes nyitottsága abban is megnyilvánul, hogy *tagadni* is lehet, *binni* is lehet benne. A tagadásért nem jár *büntetés*, de *jutalom* sem a hitért.

A legfontosabb dolgokat sem *bizonyítani*, sem *cáfolni* nem lehet. Jószerivel csak *elfogadni*, vagy *elutasítani*.

A szavakkal való visszaélés különösen az *Isten*, a *szeretet*, és napjainkban az *ezotéria* szavainkban történt a leggyalázatosabban.

Sok mindent el kell *engedniünk* ahhoz, hogy sok mindent *megkaphassunk*.

A hatalom nem felül van – csak felülre szeretne kerülni.

Nehéz az emberi *butaságról* úgy beszélni, hogy közben ne mondjunk *butaságot*.

A jelentéktelennek tűnő dolgok mögött nagy drámák zajlanak le.

Az már ténykérdés, hogy jobban félünk szeretteink esetleges elvesztésétől, mint saját elmúlásunktól.

Ha az *Egészségről* tudsz valamit, akkor majd a *részleteket* is megtudod.

Az *élet* voltaképpen egy hosszú *haláltusa*.

Nemcsak anasztéziológia: '*Altatni könnyű – ébreszteni nehéz.*'

Az ember még nem tudta rekonstruálni önmagát...

Az okos emberek követik el a legtöbb és a legnagyobb ostobaságot.

Egyetlen dologért nem szabad a gondolkodásunkat megváltoztatni: *mások véleményéért*.

Merj ellentmondani magadnak!

Ha birtokolsz, birtokolnak...

A hatalom csupán függőviszonyt jelent.

Időnként a lehetetlen és a véletlen is szükségszerű.

A hazugság az igazság látszatába csomagolva mutat a legjobban.

A részrehajlás a politika szülőanyja.

Mindig a saját érveinket a legnehezebb megcáfolnunk.

Az ember legkönnyebben a tévedéseket hiszi el.

A legnagyobb tévedés boldogtalannak lenni.

Hiba a hibáinkat rejtegetni.

Lehet, hogy a világ nem megjavítható – mégis meg kell javítani.

Az emancipáció ártott a legtöbbet a nőknek.

Gyakran abban hiszünk, amiben kételkedni kellene, s abban kételkedünk, amiben hinnünk kellene.

Napjaink fő törekvése az igazságtalanságok szentesítése.

Ahol nincs elmúlás, ott nincs keletkezés sem.

A tűz nem égeti meg önmagát...

A szóözön ellen csak süketséggel lehet védekezni.

Azok a nézetek, amelyek megegyeznek a te nézeteiddel, még nem biztos, hogy helyesek.

Geometriai gyógypedagógia: A négyszög szempontjából a háromszög fogyatékos síkmértani alakzat.

A legmélyebb félelem az igazság kimondásától való félelem.

Még a saját árnyékunkat is a fény okozza...

Szellemi süketség csak azt meghallani, amit 'jó hallani'.

A növekvő szabadság növekvő felelősséggel kell, hogy járjon.

Ne azt tedd, amit akarsz! – Akardd azt, amit teszel!

Ha nagyon kikívánczik belőled egy gondolat, mondd ki, és ne mérlegeld, hogy fontos-e vagy nem.

Ne hidd, amíg nem érted, ne tagadd, amíg nem érted!

Hallhatatlan lelkünk időnként halandó testbe költözik.

Csupa félbehagyott dolog hever a világban...

Hivatásos hazudozók: a tábornokok, a politikusok, az ügyvédek... - és elhisszük, hogy szükségünk van rájuk.

Úgy *mutasd meg* magad a világnak, hogy közben *elrejtőzöl*!

Elégedettek vagyunk azzal, amivel elégedetlenkednünk kellene. Elégedetlenek vagyunk azzal, amivel elégedettnek kellene lennünk.

Mindig a *kicsiben* rejtőzik el a *nagy*.

Rengeteg előnnyel és hátránnyal születünk, tartsuk meg ezeket életünk végéig.

Sokszor megfélemedkezünk arról a kincsről, amit az ember a világba lépve magával hoz.

Nincs objektivitás, a világ csak a mi szemünkön át tudja láttatni magát.

A közélet prostitúciója a politika.

Azt mondd, amit hallani szeretnél; azt írd, amit olvasni szeretnél!

Öröm és szorongás: mindkettő benned van.

Amikor már teljesen sikeres lettél, kérdezd meg önmagadtól, hogy hol hibáztál!

A legjobban, vallási kérdésekben félünk gondolkodni.

Mérhetetlenül nehéz egyszerűnek lenni. . .

Isten nem nyilvánul meg, mert ő maga a megnyilvánulás princípiuma.

A fény létének bizonyítása csupán a sötétség számára szükséges, a világosság tisztában van vele.

Távolságtartásunk Istentől az önmagunk elől való menekülést jelenti.

Tulajdonképpen az ember természeténél fogva skizofrén, hisz' egyszerre ott van bennünk a *jó* és a *rossz*, a *s szabadság* és a *rabság*, a *hit* és a *kételey*, az *áldás* és az *átok*, a *bűn* és az *ártatlanság*.

Az istenbizonyítékok keresése éppoly felesleges, mint a naplemente szépségének bebizonyítása.

Amit a másokban megismersz, önmagad megismerésére is szolgál.

Még az is lehet, hogy Isten befejezetlenül hagyta ránk a világot – avégett, hogy mi emberek folytassuk tovább a teremtetést.

Esztétikai etika. Szébb az ember a jóság közben.

Gyakran a *testi* kényelemért *szellemi*, lelki, *kényelmetlenséggel* kell fizetni.

Legnagyobb tévedés a tévedhetetlenség.

A látható világ tagolt, különálló, töredezett – a láthatatlan világ egységes.

A kerülőút is út...

Mindig csak *egy* pillanat áll a rendelkezésünkre.

Az *igazsággal* nem lehet megölni senkit, a *hazugsággal* megölöd önmagad.

A legnagyobb ismeretlen mi magunk vagyunk.

A véges dologra az a jellemző, hogy túlléphető.

Egy ajtóval is *két* dolgot lehet végezni: kinyitni és becsukni.

Ami legközelebb van hozzánk az a transzcendencia.

Az ateistának a legtöbb dolga Istennel van.

Az érem két oldala. A valóság akadályozza meg, hogy az álmok beteljesedjenek – az álmok akadályozzák meg, hogy a valóság beteljesedjen.

Csak egy dolgot birtokolj: a megosztani tudás képességét!

Ne várj el senkitől semmit! – Megkapsz mindenkitől mindent.

A hazugságnak ellensége az igazság, de az igazságnak nincs ellensége.

Az ateista perben áll az Istennel, de Isten nem megy el a tárgyalásra.

Aki Istennel kapcsolatban tárgyi bizonyítékokat keres, annak elegendő önmagát felmutatnia.

Minden negatív jelenség mögött (előtt, alatt, fölött, mellett) megkereshető az a pozitív jelenség, amely érvényben van.

Fohász: Isten óvjon meg minket önmagunktól!!!

Lélek az a „szervünk”, amely *látja, hallja, ízleli, tapintja, szagolja* a Mindenséget.

Esz­tétika: A *csúnyaság* a *sze­p­ség* kezdete...

Nincs olyan, hogy *vallás*, csupán *vallások* vannak.

Monológ nincs, az isteni párbeszéd az egyén *dialogusa*.

A titkok kapuját nem kinyitni, hanem becsukni a nehéz.

Tulajdonképpen annak idején Jézust a „demokratikus többség” feszítette meg. Ennyit a demokráciáról és a többségről.

Amióta ember az ember, az ember keresi az embert.

Célba érni annyit tesz, mint a kezdetek kezdetéhez visszatérni.

Vannak, akik okosnak születnek, vannak, akik okossá válnak, s vannak, akik az okosak.

Csak az örök van, mert ami nem volt és nem lesz az nincs is.

A csupán elhitt hit nem ér semmit. Meg kell azt *vallani*, majd el kell kezdeni a szerint *élni*.

Szabadságunkban van nem szabadnak lenni, erről szól az életünk.

Isten nem érzelmőség, hanem a halhatatlanságtudat megtaláltsága.

A vallások nem „*keigondolások*”, sokkal inkább „*keiérzések*”.

Evolúciós jelentés. Az emberré válás folyamata sikertelenül fejeződött be.

Ami fölül van az értelmi képesség határán, az már valaminek a kezdete, s nem a vége.

Jól tudható, hogy mással nem szabad azt tenni, amit magunkkal nem tennénk, mivel az a másik is mi magunk vagyunk.

A kereszt terhének nem magunkra vétele a történelmi kereszténység legnagyobb terheltsége.

Virtuális világ. Ami nem tölthető le az Internetről, az nem is létezik.

Ma az embereknek nincs egyéniségük, azért nincs, mert három, négy, öt...stb. van nekik, s mikor melyiket várják el tőle, azt veszi elő. Az állatvilágban ezt a képességet mimikrinek nevezzük – embernél ez már a gerinctelenség első jele.

Magány azért van, mert az ember elvesztette önmagát.

Van, aki jól beszél, remek előadó, de a hallgatáshoz fikarcnyi tehetsége sincs.

Mihelyst hátat fordítasz *valaminek*, rögtön szembe kerülsz *valamivel*.

Azért nem találjuk az Istent, mert másutt van: mindenütt.

Tőke. Aki kizsákmányol, azt kizsákmányolják.

Azért van fejlődés, mert van hanyatlás. Azért van hanyatlás, mert van fejlődés.

Jézusi evolúció az Isten Országába való jutás lehetőségének megmutatása.

A halott hit megkövesült képletei a dogmák.

Gyászbeszéd: Életében mindent elért - még a halált is...

A materializmus nem ateizmus, hisz' az anyagban is benne van az isten, máskülönben nem-létező lenne.

A világ azért olyan amilyen, mert olyan amilyennek látjuk. Nélkülünk a világ semmilyen.

Keressétek az Isten Országát! – Nem keresnék, ha egyszer már nem lett volna a miénk.

Az evolúció csupán annak az illúziója, hogy az ember a teremtés koronája.

Minden dolog akkor következik be, amikor be kell annak következnie; sem előbb, sem később.

Mindig van valami, amire bárki másnál különb módon vagy képes.

Az igazi tanító – tanítvány kapcsolatban mindketten tanulnak egymástól, de a legtöbbet a tanító.

Képessé kell tenni magunkat arra, hogy a pillanatban meglássuk az örökkévalót.

Amennyiben az életünk nem mutat túl önön keretein, nincs is értelme az életnek. Az élet értelme nem önmagában van.

Maguk a problémák bírnak a legnagyobb önmegoldó képességgel.

Egy dolog két oldala: Bizonyos, hogy rend van a világban, mégis csupán a rendetlenséget érezzük benne.

Ténykérdés, hogy rosszabb állapotban vagyunk, mint a kereszténység előtt.

Betűk: A szentkönyvek kinyilatkoztatásai, a pártpropagandák hazugságai ugyanazokból a betűkből tevődnek össze.

Megpróbálunk mindent megmagyarázni ahelyett, hogy megpróbálnánk minden elfogadni.

A belső szellemi zűrzavar legfőbb okai: minősítés, ítélet, kiértékelés, osztályozás, besorolás, címkézés, elemzés.

Pályaválasztás: Legyen a *küldetésed* a *hívásod*!

A válság abszolút értelemben nem pusztuláshoz, hanem megújuláshoz vezet.

Senkit és semmit nem veszíthetünk el, mert senkit és semmit nem birtokolunk.

A *hamis én* elrejtőzés az *igazi én*ünk elől.

Korlátok nélkül sohasem lehetsz korlátlan.

A halhatatlanság tudata nélkül kialakul az ember semmiségének tudata.

Szociológia: Elviselhetetlen embereknek kell elviselnie elviselhetetlen embereket.

Ha *minden* fontos, akkor *semmi* sem fontos...

A jövő nem a jelen, hanem a múlt meghosszabbítása.

Mihelyst *elhiszed*, hogy van értelme és célja az életednek, azonnal *lesz* célja és értelme az életednek.

Nem a technikával uraljuk a Földet, már a technika ural minket.

Isten van mindenben, s minden Istenben van.

Ha valamit be akarunk bizonyítani, az a bizonytalanságunka jelzi.

Nekrológ: Előbb utóbb mi is az életünket adjuk az életünkért.

Politikai helyzetkép: 'Semmi sem biztos.' - közölte a miniszteri biztos.

Isten éppolyan szükséges az ember számára, mint az ember az Isten számára.

A siker logikája hamis, mert a premisszája nem a *szeretet*, nem a *szolgálat*, nem a *kétség*.

A külvilág rögtön ideológiát gyárt saját gyávaságunk, önzésünk, szeretetlenségünk számára. És minden esetben ezt az ideológiát tesszük meg világnézetünké.

Az élet folytonos *elindulás*, folytonos *úton járás* és folytonos *megérkezés*.

Bibliaelemzés: Isten két dolgot bánt meg, „...hogymint embert teremtett a földön...”, (Ter 6.6.) és „...hogymint Saul Izrael királyává tette...” (1Sám 15.35.)

Múlt nélkül jövőtlenségről beszélünk.

Isteni kommunikáció: Beszéd *szavak* nélkül – szavak *beszéd* nélkül.

Amikor a kinti csönd és a benti csönd összeér, akkor valósul meg a Csönd.

Csak az a világ *élhető*, amelyben megtalálható az isteni *jelenlét*.

Van úgy, hogy felismerjük ugyan a *jót*, de mértékéül a *rosszat* tesszük meg.

A *rossz* mindig abban a 'hiszemben' van, hogy *jó*.

Ez a világ van – nincs hova menni belőle!

Akinek *semmi* sincs az szabad, így tehát megvan *mindene*.

Paradoxon: Ahhoz, hogy a valósághoz egy lépéssel is közelebb kerüljünk elsősorban az érzékszerveket (látás, hallás, tapintás, szaglás, ízlelés) kell kiiktatni.

A konfliktus eredete mindig magunkban van, így aztán a másikban keresni értelmetlen vállalkozás.

Nyelvtan – Számítan: A legtöbb, a legnagyobb, a legátfogóbb, a legteljesebb az: *egytől-egyig*.

Szabadok vagyunk, mint Isten teremtményei, mégis *foghalyai* vagyunk saját rögeszméinknek.

A szentkönyvek mondanivalója 'énünk' legmélyén van leírva.

Csak egyfajta karrier van: az 'istenbe-semmisülés'.

Az emberi sors nem menettérti, és *át sem ruházható*.

A sátán főbűne a bűn büntelenségnek való láttatása.

A legfőbb istenbizonyíték az, hogy vannak ateisták.

Hirosima: Mivé lett Démokritosz híres atomja?

Imádkozni nem a szánkkal, nem az eszünkkel, nem a képzeletünkkel, sokkal inkább bensőnk lényegével tudunk.

Az elkövetett bűnök *akumulálódnak* a világban, és időnként egy-egy háború borzalmában *sülnek ki*.

Költői kérdés: Kifelé tartasz a pokolból, vagy befelé? Kifelé tartasz a mennyországból, vagy befelé?

A külső világ azt ordítja: '*semmi* vagy'. A belső világ azt súgja: '*minden* vagy'.

Van úgy, hogy a megoldás a probléma maga...

Aritmológia: Az a matematikus, aki nem jut el istenig, hibásan számol.

A bűnből két út vezet: a *bűnbánat* (megszabadulás) és a *bűnfelfogadás* (meghasonulás).

Neodarwinizmus: Úgy tűnik az emberré válásunk még odébb van...

Amit ma haladásnak mondunk, az több lépés hátra, mint előre.

Jézus vagy Szókratész perével mit sem tud kezdeni a jogtudomány.

Ha az igazságra *törekszünk*, már semmi másra nem kell *törekednünk*.

A halálunk után tulajdonképpen felébredünk az anyagi világ káprázatából.

Isten nem jutalmaz, és nem büntet, mert szeret. Nem várni a jutalmat, és nem félni a büntetéstől, ez a viszonzszeretés.

A lelkiismeret az ember emlékezete az eredendő jóra.

Ha megjelenik *valami*, kisvártatva megjelenik annak *ellenkezője* is.

Minden végesség a végtelenben gyökerezik.

Hatalmas ugyan az emberi értelem, de végső valóságnak megtenni ostobaság.

Csak az a tükör nem homályos, amelybe belepillantva nem magunkat, hanem az Istent látjuk meg.

Az akarat még az értelemnél is előbbre való, mert minden akar itt ebben a világban. Még a kavics is, ha mást nem: ott lenni, ahol van.

Isten nem tud létezni a világon kívül, de különbözik attól.

Amilyen mértékben haladunk a racionalitás felé, ugyanolyan mértékben jön utánunk az irracionalitás.

Csak az *elérhetetlent* érdemes *megragadni*.

Az Evangélium ellentmond a *józanésznek*, de nem mond ellent a *józanészűnek*.

Különbség: Regenerál vagy degenerál.

Valójában nincs is cél, mert ha eléred, akkor az már nem is cél.

Kiegészítés: „És az Ige testté lett...” (Jn 1. 14.) – és testnek Igévé kell lennie.

Az *Egy* nélkül nem beszélhetünk a *Sok*-ról sem.

Fej *vagy* írás? Nem: fej *és* írás!

Itt *vagyunk*, s ennyi elég...

Mások elismerésében való részesülés még nem az igazságban való részesülés.

Perspektíva: Vannak olyan dolgok amelyekről, hogy megszemlélhessük, hátrébb kell lépni.

Ontológia: Mi éljük az életünket, vagy az élet él minket?

Még belegondolni is szörnyű, ami a tudatunkban van, annak nagy része téves!

Isteni paradoxon: *Mindenütt* van, és *sehol* sincs.

Az ember az utóbbi időben nagyot lépett előre, az 'objektivitás' nevű szakadék felé.

Ha jól megismered önmagad bizonyos, hogy azonnal át akarsz alakulni (metanoia).

Az 'összhangban lenni a természettel' első lépése: összhangban lenni önön természetünkkel.

A másíknak okozott fájdalom kell, hogy fájjon a legjobban.

A legnehezebb felismerni magunkban a válótlanságot.

A politikusok a mennyben is politizálnak, hisz' ezt már annyira megszokták a földön. Különbség csupán annyi, hogy ott már senki sem hisz el nekik semmit.

A múlté a tisztelet, a jelené a kötelesség, a jövőé az elkötelezettség.

Gyógypedagógia: Két dolgot nem tudunk: miért *lesz* valaki fogyatékos és azt, hogy miért *nem lesz* valaki fogyatékos.

A kereszténységnek nem *célja* az etikus viselkedés, csupán *feltétele*.

Szociálpszichológia: A másikat nem annak látjuk aki, hanem a róla alkotott képet vetítjük rá. Némi vigaszt nyújthat az, hogy mi sem azok vagyunk, akinek a többiek látnak minket, hanem...

Még az sem biztos, hogy magunk állunk a legközelebb önmagunkhoz.

Csak az *örök* létezik, a *pillanat* mindig elmúlik.

Amikor a keresztényüldözés megszűnt, maga a kereszténység szűnt meg.

A legnagyobb felismerés, saját sorsunk felismerése.

Valójában a haszon káráról kellene beszélni...

Statisztika: Ma Magyarországon több *biztonsági őr* van, mint *óvónő* – a *védőnő*kről nem is beszélve.

Nem elég azt tudni, hogy hova nem lehet lépni, azt is tudni kell, hogy hova lehet lépni.

Már észre sem vesszük az egyetemes isteni törvényeket, sőt mi magunk törvénykezünk.

Felsőoktatás: Az *egyetemek* (universitas), a *legspeciálisabb* (specialissimus) oktatási intézmények.

A külső világ győztese, a belső világ vesztese – a belső világ győztese a külső világ vesztese.

Fenntarthatóság: A vallásos látszat vajon meddig tartható még fenn?

Ahol *seb* van, ott van a *gyógyulás* is.

A *rossztól* csak a *rossz* fél.

Felismerni az *igazságot* annyit tesz, mint leleplezni a *bazugságot*.

A kérdés csak akkor kérdés, ha bátorsággal felvetjük azt.

Attól vagyunk a legtávolabb, aki a legközelebb van hozzánk.

A kérdés csupán annyi: egységben *lenni*, vagy kétségbe *esni*.

A szív okossága – az ész jósága...

Antropológia: Az ember az a *legkisebb létező*, aki magában hordja a *legnagyobb létezőt*.

A legtöbbször azt szégyelljük, amire büszkék kellene lennünk, és arra vagyunk büszkék, amit szégyellnünk kellene.

A magasba vezető létrának sok-sok foka van – és létra is sok-sok van.

Ugyanaz a *pénz* okozza a fényűzést és a nyomorúságot is.

„Nekem van igazam!” – hangzik a legnagyobb hazugság.

Aerodinamika: Azt hisszük, ha minél jobban *rohanunk*, annál hamarabb emelkedünk a *magasba*.

Sajnos arra törekszünk, hogy Istent kikerüljük...

Mára már a világ *igazságtalansága* elfogadhatóbb, mint Isten *igazsága*.

Mindig azt hisszük, a jövő többel kecsegtet, mint a jelen vagy a múlt.

Isten inspirál, a Sátán konspirál.

Nacionalizmus: Egy hazánk van, az univerzum.

Az igazi realisták az álmodozók.

A *felmelkedés*hez nagyfokú *alázat* szükséges.

Az igazság nem sokak egyöntetű véleménye.

Nincs olyan szorosan magunkhoz láncolt magántulajdon, amit el nem veszíthetnénk.

Az *ingyenes* dolgoknak van a legnagyobb *értékük*.

Vizit: Isten személyesen keres fel önmagadban.

Azon dolgok iránt mutatunk közömbösséget, ami után érdeklődnünk kellene.
Azon dogok után mutatunk érdeklődést, ami iránt közömbösnek kellene lennünk.

Költői kérdés: Ki tudja megmondani, hogy a tapasztalatunk a valóságot objektív módon tükrözi-e?

Nem a tömeg nyomja el az egyént, hanem az egyén süllyed bele a tömegbe. De a közösség befogadja az egyént és az egyén felemelkedik a közösségben.

Még önmagadat se általánosítsd!

Aki a nyarat búcsúztatja, az nem tesz mást, mint az ősz köszönti.

A jog a tévedések, a hazugságok, az erőszak elfüggönyözésére szolgáló szisztéma.

Ha nem Istentől indulunk ki, nem is tudunk Hozzá visszatérni.

Nem elég keresni az isten országát, várni is kell. Nem elég várni az isten országát, keresni is kell.

Jogtalanság: A bíró elítéli a vádlottat, holott meg kellene bocsátania néki.

Jézus templomba való bezárása antikrisztusi cselekedet.

Gasztronómia: Az a baj, ha nem vagyunk éhesek, már akkor is eszünk – talán Ádám és Éva is ezt tette?

Veszélyesebb a jóban tetszelegni, mint a rosszat kimutatni.

Mindent nem lehet tudni, de azt tudni kell, hogy mit tudunk és mit nem tudunk.

Az adomány nem hozomány.

Metanoia: Merre menjek? Ellenkező irányba!

Nem az isten-*tagadás* árt a legtöbbet, sokkal inkább az isten-*pótlás*.

A legmagasabb ismereteket csak *tanulni* lehet, *tanítani* nem.

A *kereszténységgel* nem lehet úgy szembesülni, hogy a *szegénységgel* ne szembesülnénk.

Mikor a jelen beleütközik a halálba, örök lesz belőle.

A kereszténység az első erőszakot a csecsemőkereszteléssel követi el.

Vajon milyen lehet az objektum szubjektum nélkül?

Színlap: Csárdás királynő. – Az ember tragédiája.

A megismerő megismerheti-e a megismerést?

A jónak a rosszal egy közös pontja van: az elválaszthatatlanság.

A szabadság rabságában vagyunk.

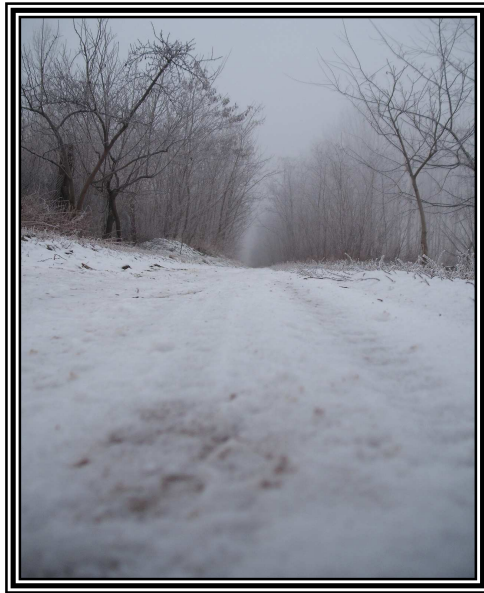
Az emlékezés felejtésekből áll...

Darwinizmus: Humán majmok vagyunk.

Az emberben van az embertelenség is.

A rossz erőszakos kiszorítása a világból még nagyobb erőszakot szül.

A szellemiből az anyagi kikövetkeztethető, de az anyagból a szellemi nem.

Az idő kronológiailag nem írható le.

Szabad választás: Az ember szabad lény. – Az ember nem szabad lény.

Semmi sincs Istenen kívül, Isten sincs semmin kívül.

Tört – én – elem.

A *demokrácia* mindig a *batalom* megosztásának diktatúrája.

Az igazság nem érvel.

Parainézés: A *türelmetlen* korszakban *türelmesnek*, a *türelmes* korszakban *türelmetlenné* kell lenni.

Azt álmodtam, hogy engem is álmodnak.

A *másik* az *egyik* mása.

Korunk Szentháromsága: pénz – hatalom – erőszak.

Létezik-e *objektív* világ? Igen, a *szubjektív* elme képzetében.

Az egységtudat alapvető eleme az, hogy különbséget tud tenni.

Minden *forradalom* ellenforradalom – minden *ellenforradalom* forradalom.

Voltaképpen saját magunkba halunk bele.

Az ember szintetizált lény, önmagában hordozva a tézis – antitézis ellentmondását.

Pozitívizmus: Tény, hogy nincsenek tények.

Ha *semmit* sem érzel, nem jelenti azt, hogy a *semmit* érzed.

Mindig az van, hogy a *múlt* már nincs és a *jövő* még nincs.

A történelem legnagyobb tanulsága: Úgy történt meg, ahogy megtörtént, és nem másként.

A bűn elkövetéséhez tudatosság kell...

Az a gyanúm, hogy az ember félreértette önmagát.

Minden értelmezés átértelmezés.

A mozgás a nyugalomból jön és oda is tér vissza.

Nem az időben keletkezünk és múlunk el, hanem az idő keletkezik, illetve múlik el bennünk.

Isten térben és időben is létező tér- és időn kívüli.

Légy együgyű, egyszerű, egyhitű, egyedi és egyetemes!

Az ember azt hiszi, hogy *teszi* a dolgát, közben nem veszi észre, hogy minden vele *történik*.

Ha az úgynevezett igazság érdeket szolgál, pontosabb, ha hazugságnak nevezzük.

Gyakran igazunk lehet abban, amit mondunk, de tévedhetünk abban, amit elhallgatunk.

A felismert *tévedés* már nem *tévedés*.

Nem mi szabjuk meg, hogy mi a *jó* és mi a *rossz*, csupán az egyik vagy másik oldalára állhatunk.

Ami az emberben *örök*, az az *elmúlás*...

Amiből minden következik, az mindennek az oka is.

A valóság egy jelentős része *nem érthető* meg, de *átélhető*.

A tudás a *térben* és az *időben* van, a hit a *végtelenben* és az *örökben*.

Szellemtörténet: Isten mindenkinek a kortársa...

A valóságos dolgoknak csak elenyésző hányada a 'kézzelfogható'.

Az 'én' az a 'valaki', aki ráébred az 'egész más' voltára.

Hadművet: Önmagad határainak áttörésével juthatsz csak el önmagadhoz.

Kormánypolitika: A hazugságot nem lehet megreformálni.

In memoriam József Attila: Távozott a fájdalom tőle, vers lett belőle.

Isten mindenben mérhetetlenül fölülmúlja a világot, ugyanakkor a legbensőségesebben benne is van.

Minél nagyobb az egység, annál sokszínűbb benne a különbözőség.

Istentől eredés Istenbe való visszatérést jelent.

Állandóságunkban vagyunk *változók*, és változásainkban vagyunk *állandók*.

Isten korlátlanul benne van minden létezőben, ugyanakkor korlátlanul fölötte is áll.

Amennyiben önmagunkat önmagunkban alapozzuk csak meg, hamarosan önmagunkon kívülre kerülünk.

Külpolitika: A dolgok nem Budapesten, hanem Isztambulban, Bécsben, Moszkvában, New Yorkban és Brüsszelben döltek/dőlnek el.

Az *egység* állítása nem jelenti a *különbözőség* tagadását.

Valójában minden Istenre utal, még kétkedéseink és tagadásaink is.

A hit csak a lélek legmélyén születhetik meg.

Van, Aki közelebb van hozzánk, mint saját magunk.

Az evilági sikerek 'nem-evilági' kudarcok.

Két emberi tévedés: Ha emberi szempontok szerint magyarázzuk a világot. – Ha nem emberi szempontok szerint magyarázzuk a világot.

Racionalizmus: Értelme csak annak van, ami túlmutat önmagán.

Ha az ember tudományos módszerekkel meg tudná ismerni az Istent, akkor nyomban uralma alá hajtaná. Ez elől tér ki Isten igen tapintatosan.

Megkülönböztetett tisztelet illeti az *ősöket*, valamint az *utódokat*.

Az evilágban gyakran a jó elnyeri a büntetését, a rossz pedig a jutalmát.

A tények mindig *ártatlanok*, *igazság* vagy *hazuggá* mi magunk tesszük azokat.

Nem szükséges, hogy mindenről legyen elképzelésünk, a dolgok is hagy képzelhessenek el minket.

A szakadékba csak zuhanni lehet, óvatosan szálldosni nem.

A szellem gravitációja fölemel...

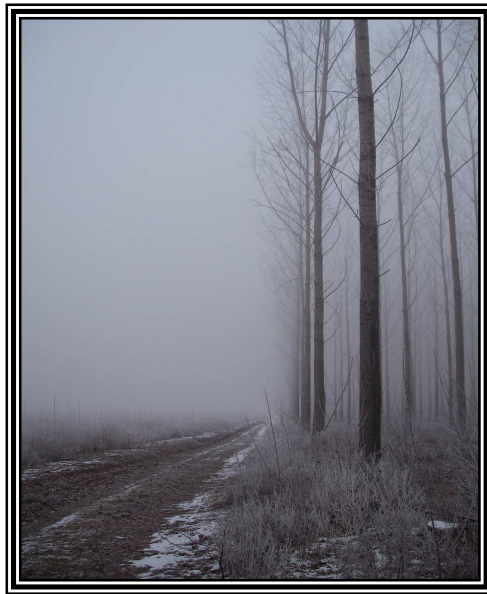
Vajon akkor is lenne hazugság és képmutatás, ha nem jövedelmezne ilyen jól?

A magány nem remeteség, mint ahogy a közösség sem tömeg.

Amiről becsülettel nem lehet beszélni, arról hallgatni kell.

Lehet, hogy csak a legnagyobb sötétségben lehet megvilágosodni?

Amennyiben a vallásos emberek vallástalannak tartanak, annyiban a vallástalan emberek vallásosnak fognak tartani.

Nem ragaszkodni semmihez, legfőképpen nem a ragaszkodáshoz.

Amint rendbe jössz magaddal, azonnal rendbe jön a világ is.

A hazugság megtévesztésig hasonlít az igazsághoz. Az igazság egyáltalán nem hasonlít a hazugsághoz.

Mindig *többek és többek* lehetünk, de a *legtöbb* az nem elérhető.

Meghatározni valamit, annyit tesz, mint határvonalat húzni.

Leltár: A lényeges dolgok *hiányoznak*, a lényegtelen dolgokból *többit* van.

A klérus abban érdekelt, hogy a hívek meg ne tudják, hogy mi az igazi kereszténység, ellenkező esetben leáll az egész gépezet.

A véletlen törvényszerűsége egyben a törvény véletlenszerűsége is.

Nem önmagunkért, hanem egy magasabb körforgás fenntartásáért létezünk.

Minden egyes ismeret egy olyan alapismeretre – pontosabban hitre – támaszkodik, amely nem bizonyítható.

Egyfelől Istenből sok minden következik, másfelől Istene kívül és tőle függetlenül semmi sem lehet.

Nem a *csoda* megtapasztalása vezet el a hithez, hanem a *hit* megtapasztalása vezet el a csodához.

Az igazi tudás ott kezdődik, ahol az ember már elfelejti azt, amire az iskola tanította.

Történelem alulnézetben. A szocializmus olyan kapitalizmus, amelyet nem a burzsoázia, hanem a proletariátus óhajt megvalósítani.

Mikor valamit/valakit a hatalma miatt tisztelünk, akkor gyűlölünk.

A modern ember sokat ért a világból, de csak a felszínén, az archaikus ember keveset értett a világból, de azt mélyen.

Minél jobban *függünk* Istentől, annál nagyobb a *szabadságunk*.

Gondolkodásunk határai a világunk határait jelentik, képzeleteink határtalansága a hitünk végtelenségét jelenti.

Minden változó egy változatlanban gyökeredzik...

Az ok nem megelőzi az okozatot, hanem benne van abban. Miként a mindenségnek okozója, az Isten is benne van mindenben.

Intuíció az, amikor a jövőre emlékszünk...

Isten nem szorul magyarázatra: Ő maga a magyarázat.

A bölcs ember megelégszik azzal, hogy megelégedett.

Komputer literatúra. Megírta életművét, de nem mentette el...

A nevelés két téves eszköze a *pálca* és a *cukorka*.

Az a bűn bocsátható meg, amely piciben önmagunkban is megvan.

Isten megnyilvánulásaiban takarékos – a természet pazarló.

Időnként a gondolkodók saját gondolatai okozzák a legnagyobb gondolkodási problémát.

A *cáfolat* cáfolata még nem az *igazság* bizonyítása.

Amíg valaki nem dönt önmagáról, addig mások sem dönthetnek róla.

Utolsó remény a remény létének a reménye.

Az élet nem arra való, hogy jól járjunk vele; mert aki jól jár, az rosszul jár és aki rosszul jár, az jól jár.

Hamis az a dal, amely az isten fölötti, és a természet fölötti uralomra szert tevő ember nagyságát énekli meg.

Új fogalom: tudomógia.

Az ember előbb tanult meg imádkozni, mint káromkodni. Az előzőt már elfelejtette, az utóbbit ma is buzgón gyakorolja.

Mondj nemet a kor általános követelményeire!

Az igazság nem azonos a sikerrel, mint ahogy a hazugság sem azonos a sikertelenséggel.

Oktatáspolitikai: Élethosszig *tanulni* és egy pillanatig sem *gondolkodni*.

A legnehezebb saját tökéletlenségeinket elviselni. Míg mások tökéletlenségei saját sikereink forrásai.

Buddhológia: A halál legyőzése a születés legyőzése nélkül értelmetlenség.

Ha mélyre nézel, a *mélység* néz rád vissza, ha magasra, akkor a *magasság*.

Homo sapiens: diadalmasan *nagy* és szánni valóan *kicsiny* egyszerre.

Gyakran a bizonyosság *hamis* és a bizonytalanság *igaz*.

Néha a legnyilvánvalóbb dolgok a legsejtelmesebbek.

Egy nemzet lelkülete és politikája között időnként mérhetetlen szakadék tátong.

Isten mindhatósága abban nyilvánul meg, hogy egyszerre tud lenni a legnagyobb és a legkisebb.

Talán jobb semmit sem hinni, mint mindent elhinni.

Valójában a pokol Isten nélküli tér-idő, a menny pedig tér-idő nélküli Isten.

Sehol a világon még tanítással úgy vissza nem éltek, mint a jézusival.

Episztemológia: Minden *megismerés* egyben *félreismerés*.

A *semmi* vágyik valami lenni, de a *valami* nem vágyik semmi lenni.

Az *Istenhez* három *jó* út vezet: a vallás, a tudomány és a művészet. A *Sátánhoz* három *rossz* út vezet: a vallás, a tudomány és a művészet.

A „Te”-ben csak az ismerhető fel, ami az „Én”-ben is megvan.

A vallások minden próbálkozása ellenére Isten alapvetően nem idegen az ember számára.

Még a legvégén is előlről lehet kezdeni...

Szamszárá: Aki *utánam* jön, az már járt *előttem*.

A legfontosabb *működés* az *együttműködés*.

Csak az elérhetetlent érdemes elérni...

Töprengéseink egyre inkább afelé irányulnak, hogy mit szerezhetünk még meg, és egyre kevésbé arra, hogy mit kaptunk.

Az Út-ban háromfajta nehézség adódik: *rátalálni*, *menni rajta* és a *végére érni*.

Kérdés az, hogy képesek vagyunk-e a saját szabadságunkat a szabadságunkért feláldozni?

Nagy baj, ha nem hiszünk Istenben, de a legnagyobb baj, ha már Isten sem hisz bennünk.

Belpolitika. Kétfajta nacionalizmus küzd most itt egymással. A magyar nacionalizmus és a zsidó nacionalizmus. A magyar őszintébb és tapasztalatlanabb – a zsidó csavarosabb észjárású és taktikusabb.

Az értelem az, ami a legnehezebben fogja föl önmagát...

A vélemények egyezése általában a különbözőségek eltakarását szolgálja.

Vallás még nincs, csak vallások vannak...

Statisztika. Egyetlen adat is elég – sok-sok ezer is kevésnek bizonyulhat.

Mindentudás? Az ember tudja, hogy tudja, hogy tudja...

Mikor hazudunk, azt hazudjuk, hogy nem hazudunk.

Ha azt akarjuk, hogy a *jövő* más legyen, a *jelent* kell megváltoztatnunk.

Ahogy fogy a mondanivalónk, úgy kezdünk el egyre többet beszélni.

Karma. Akik vagyunk, az *büntetés* és *jutalom* azért amik voltunk. Akik leszünk, az *büntetés* és *jutalom* azért amik vagyunk.

A mondanivaló a szavak közti csönd...

Antropomorfizmus. Az isten hasonlósága az emberhez, az ember hasonlósága az istenhez.

Az érem két oldala - a dolgok színe és visszája – egyszerre adott a világban. De mindig csak az egyik oldalát látjuk.

Van, aki szökésben van önmaga elől, van, aki keresi önmagát.

A panoptikumok munkatársai is az örökkévalóságon dolgoznak, de nekik sem sikerül.

A klérus jézusi világot akar, Jézus nélkül.

Mondd, amit tudsz, tudd, amit mondasz!

A látott, hallott, szaglott, tapintott és ízelt világ tulajdonképpen öt különböző világ. Valaki mégis szépen összerakja őket: ez a képzelet.

A legfőbb mondanivaló mondhatatlan...

A jó arra vár, hogy végre a felszínre hozzák, ám a rossz már fönt várakozik.

Szeretetet csak a szeretet révén lehet szerezni.

Legtöbbször az igazság elmondásához be kell fogni a szánkat.

Fejlődés. Nem nagyobbak lenni, hanem kisebbnek; nem gazdagabbnak lenni, hanem szegényebbnek; nem többnek lenni, hanem kevesebbnek; nem sokszerűbbnek lenni, hanem egyszerűbbnek.

Filozófiatörténet. Az idealista nem tud szabadulni az anyagtól. A materialista nem tud szabadulni a szellemtől.

Grammatika. Az igazság nem ragozható. Nincs többes száma. Nincs birtokos és jelzős szerkezete. Nincs múlt – jelen- jövő ideje: csak örökkévalósága.

Külön-külön világ részesei vagyunk, annak ellenére, hogy látszólag egy időben és egy térben élünk.

A világ olyan színház, amelynek csak színpada van, s nincs nézőtere.

S mi van a meta-fizika után?

Egy igazságtalan állítás nem az igazságtalanság állítása.

Vajon miféle út vezet az *evangéliumtól* az *inkvizícióig*???

A legnagyobb rossz: a megnyugvás a rosszban.

Haladás mítosz. Lemondani a megismerhetetlenről a megismerhetőért.

Ha valóság szemben áll az elméleteinkkel, elkezdjük megváltoztatni a valóságot.

Bármiről is legyen szó, a *Mindenről* is szó van.

Soha nem elég beérni az adott világgal, mindig egy magasabbra, jobbra kell vágnia!

Az „én” legfontosabb része a „nem-én”.

Életünk végén ugyanazon a kapun kell *kilépniünk*, melyen életünk elején *beléptünk*.

A *hit* nem fél a kételkedőtől, ettől csak a *hatalom* fél.

Minden istenkapcsolat úgy kezdődik el, hogy már régen elkezdődött. És úgy fejeződik be, hogy sohasem marad abba.

Néha a sors úgy *igazságos*, hogy *igazságtalan*.

Van, aki a megváltást is szociális kérdésnek tekinti.

Az ember nem *jó* vagy *rossz*, hanem *veszélyes*, s ezért önmagával szemben is védelemre szorul.

Az álom több, mint aminek látszik, mert az álom képes még a valóságot is megleckéztetni.

Az ember természetes közege már nem *természetes*, hanem a *mesterséges*.

A *misztikum* valósága a *valóság* misztikuma.

Geometria. Vannak transzcendens alakzatok, elsősorban azok, amelyeknek közepük van. Mert *centrum* nélkül nincs *periféria*.

A vidámságnak nem ellentéte a szomorúság, hanem kiegészíti azt.

Hatalomra kell szert tennünk saját „énünk” felett, és egy sor dolgot egyszerűen meg kell tiltani magunknak.

Ami megismerhetetlen, az nem a megismerhető ellentéte.

Az érzékelés nemcsak megnyitja számunkra a világot, hanem egyben be is zárja azt.

Nem tudjuk úgy látni *magunkat*, ahogy *mások* látnak minket. Nem tudjuk úgy látni *másokat*, ahogy mások látják *magukat*.

Az ember igen veszélyes *önmagára*, *társaira* és a *környezetére*.

Az Istenről leválasztott ember fantomfájdalma él bennünk.

Minden, ami mély, a felszínen is megmutatja magát. De, ami csak felszínes, az sohasem lesz mély.

Két dolgot tudunk nagyon jól: a *magamutogatást* és az *álcázást*.

Nem csak költői kérdés. Feladni egy jó rímért a mondanivalót? Feladni egy jó mondanivalóért a rímét?

Csak az érdemli meg a *tavaszt*, aki elviselte a *telet*.

Determinizmus. Azt hisszük, hogy mi magunk *játszunk*, miközben velünk *játszanak*.

A hatalmat maga az ember teremtette, hogy legyen mi előtt leborulnia.

Isten az értelemmel föl nem fogható értelem...

Talán nem is sejtjük, hogy milyen piciny az a *tér*, amit itt betöltünk, és milyen szempillantásnyi az az *idő*, amit itt eltöltünk.

Eredetében a vallás mögött mindig valamilyen isten állott. Ma a vallások mögött a pénz, a hatalom, a haszon és a siker áll.

Kopernikuszi fordulat. Mindennap *láthatom* a felkelő és a lenyugvó napot, és *tudhatom*, hogy mindez nem így van.

Istenre nincs is rálátásunk, mert olyan közel áll hozzánk.

Hittan nincs, csak vallástan van. A hit nem illeszthető bele semmiféle tanrendszerbe. A vallás igen.

A *kitalálás* még nem *megtalálás*.

Az élet a létezésnek hol értelmetlen és tragikus, hol pedig értelmes és boldog állapota.

A megismerés azt szeretné, hogy megismerjék.

Az értelem az Értelem ellen fordul...

A jót lehet rosszul csinálni, de a rosszat nem lehet jól csinálni.

*

Minél kínzóbb a *kétkedés*, annál nagyobb a *bizonyosság*.

Gyógypedagógiai filozófia. Vakok, pedig azért vannak, hogy meglássák azokat a dolgokat, amiket a látók nem láthatnak.

A valóság, és a valóság értelmünkben megjelenő képe jelentősen különbözhet egymástól. Mindennek ellenére valóság mégiscsak egy van.

A hit nem tan, de alkalmas arra, hogy az legyen belőle.

Isten sem nem igazságos, sem nem igazságtalan. Hisz' Ő maga az igazság.

A $2 \times 2 = 4$ igaz, de ez nem maga az igazság.

KRESZ. A zsákutcából is van kiút: meg kell fordulni.

Költészet. A gondolatot gondolni akaró gondolat.

A minden mindennel összefügg helyett: minden mindennel összekeveredett.

A világ pénzzel való megváltásának kísérlete van most folyamatban.

Talán a legnehezebb önmagunkon felülkerekedni.

Isten *transzcendenciájáról* a vallás beszél; Isten *immanenciájáról*, pedig a lélek.

Verbalizmus. Sokat *beszélünk*, helyette *imádkozni* kellene.

Nem csak a Rész van benne az Egészben, hanem az Egész is benne van a Részben.

Episztemiológia. Egy megismerés van: a lélek felismeri isteni eredetét.

Nem mi *csináljuk* a történelmet, hanem *ki vagyunk téve* neki.

Mindig az *győz*, akit *legyőznek*...

A baj az, amikor a jó is rosszra fordítódik...

Semmi nem olyan magányos, mint az egó.

Aki megalázkodik, az másokat is megaláz.

Azért születtünk, hogy megváltozzunk...

Kerülj minden olyat, aminek a vége: *-izmus* lesz.

Az idő hossza vagy rövidsége mindig tőlünk függ s nem az időtől magától.

Nem *kérni* és nem *ellenezni*, hogy szeressenek...

Választások. A voksolás soha nem az igazság mennyiségi mutatója.

Napi politika. A mindenkori ellenzék mindig egy fokkal – egy ici-pici fokkal - tisztességesebb.

Az egészség romlik – a betegség gyógyul.

Az a baj, hogy *sok* igazság van a filozófiában.

Lehet, hogy az ember az Istenben csak saját nagyságát keresi?

Az egyház *története* az egyház *botránya*.

Istent istenként kell felfogni! Mert a tárgyként felfogott Isten: *báhványimádás*; a személyként felfogott Isten: *antropomorfizmus*.

Ma az élet természete természetellenes.

Töredék: ...s velünk születik a halál...

A világ összefüggéstelen, az emberi gondolkodás teszi összefüggővé.

Tulajdonképpen nekünk nem egy felsőbbrendű hatalom (Isten) akaratát kell teljesítenünk, hanem saját magunkét. Ebben áll az ember szabadsága.

Ami *legális*, az még nem *morális*.

Nem azért tudunk gondolkodni, mert emberek vagyunk, hanem azért vagyunk emberek, hogy gondolkodhassunk.

A legjobban azok a dolgok függenek össze, amelyek a valóságban elkülönülnek.

Nem csak *menyország* és *pokol* van, sokkal inkább a kettő között...

Teogrammatika. Az Ember az *alany* – az Isten az *állítmány*.

Az emberi lelkek azonosságukban *különböznek* és különbözőségükben *azonosak*.

Szegénnyé kell válnunk, hogy gazdagok lehessünk.

Ahogy az el-nem-múló tartalmazza az elmúltot, úgy az elmúló is tartalmazza az el-nem-múltot.

A vallás az a hely, ahol tárolhatjuk azokat a gondolatainkat, amelyeket Istennel kapcsolatban igaznak vélünk.

Egyre gyakrabban a „fejre állítást” „talpra állításnak” nevezzük.

Az élet a legbiztosabb és a legbizonyíthatóbb dolog, mégis hisszük, hogy bizonytalan és bizonyíthatatlan.

Nem jó mindig egy személyhez kötődni, ezért nincs létjogosultsága az egoizmusnak.

A politikusok jól jövedelmező foglalatossága, hogy a tévedésekből igazságokat gyártanak.

Gyakran akkor teszünk valami *nagyot*, ha nem teszünk *semmit*.

A tömeg mindig csőcselék. Ha a tömeg minden tagja professzor, akkor is a tömeg csőcselék.

A legnagyobb tévedés a közvélemény.

Nihilizmus. Legjobban nem a *valamitől*, hanem a *semmitől* félünk.

A történelmi kereszténység elterjedése után ideje lenne, ha az igazi kereszténység is elterjedhetne.

Azt a kérdést, amit magunknak sem tesszük fel, másoknak se tegyük fel!

Isten a szabadságunkon és a lelkiismeretünkön keresztül vezet minket.

Logopédia. *Beszélni* már megtanultunk, *hallgatni* még nem.

Senki és semmi önmagából nem hozhat létre olyan valamit, ami magából hiányoznék.

Az élet és halál egyetlen létezés és ennek mindnyájan a részesei vagyunk.

Nincs olyan törvény, amelyben a *jó* elnyeri a megérdemelt jutalmát, a *rossz* megkapja a méltó büntetését.

Minden egyes nap már az ítélet napja...

Pofonegyszerű. Ha adtál egy *pofont*, fogysz kapni egy *pofont*.

Az ember és az Isten közti hidat nem mi építjük. Ez a híd mindig is létezett, mi csak átmegyünk rajta.

A vallás elől el lehet bújni, még az Isten elől is el lehet bújni, de a cselekedeteink következményeitől nincs hova bújni.

Antiszemizmus. Ha már csak két zsidó marad a Földön, mindkettő gazdag lesz. Ha már csak két magyar marad a Földön, az egyik gazdag, a másik szegény lesz. Ha már csak egy zsidó és egy magyar marad a Földön, akkor...

Jogi kifejezéssel élve. Nem nélkülözi a meg nem létének a hiányát.

Saját igazadért egy tapodtat se tégy!

Zajártalom. A szánkban keletkezett zaj a legártalmasabb.

A szabadságról legtöbbet a fogvatartók beszélnek.

A jó mindig elkülönül a rossztól, de nem mindig jól láthatóan.

Akinek nincs múltja és hite, az ellene van a múltnak és a hitnek.

A kereszténységből a kereszténység már régen kiveszett...

Nem azt kell megvédeni, ami nem szorul védelemre.

Sokat kell álmodni, de még többet ébren lenni.

A sorsot nem lehet befolyásolni, a sors az, ami befolyásol.

Hitet egyetlen teológia sem adhat.

A sírásó és a politikus mindig másnak a sírját ássa.

Ha a lélek fény, Isten tükröződik benne. Ha a lélek hang, Isten visszhangzik benne.

Sorsszerűség. Előbb-utóbb minden jó rosszra fordul. Előbb-utóbb minden rossz jóra fordul.

Sem az ember által, sem az ember nélkül nem lehet a világ az ami.

Legfontosabb talán a jövő rehabilitálása lenne.

Elég tisztességesnek lenni, nem kell annak is látszani.

A zsidók többé-kevésbé az *Ószövetség* szerint élnek, a muszlimok többé-kevésbé a *Korán* szerint élnek, a keresztények pedig egyáltalán nem élnek az *Evangéliumok* szerint.

Nem szabad a múltat a jelen 'eszével' megítélni.

A tényektől nem látni a valóságot...

Reinkarnáció. Az emberi élet minden pillanata újjászületés.

Általában a törvényeket azoknak hozzák, akik betartják. Akik meg nem tartják be, felesleges törvényeket hozni.

Nem az *álmok* hazudnak, sokkal inkább a *valóság*.

Az Úton megyünk, de az Út is visz minket.

A politika szavatolja és legitimálja a hazugságot, és a legelésebben tiltakozik ellene.

Ha lehull a *főlösléges*, akkor derül ki, hogy mennyi minden *főlösléges*.

Valamennyien ugyanarra a helyre igyekszünk, amelyről semmit, de semmit nem tudunk...

Barátainkat megválaszthatjuk, de önmagunkat nem.

Nincsen olyan kicsiny dolog, amely ne érne fel Istenhez.

A rabszolgatartó társadalom modern formája a manipulált, fogyasztói társadalom.

Csak a saját életünknek lehetünk *főszereplői*, mások életében legfeljebb csak *statiszta*k lehetünk.

Abszurd vicc. Találkozik a végtelenben két párhuzamos egyenes...

Mindig csak a keletkezőben jelenik meg az elmúlás, avagy az élet szüli meg a halált.

Meghalni annyi, mint elveszíteni egy *időt* s egy *teret* és megkapni helyette az *örökérválóságot* és a *végtelet*.

Agnoszticizmus. Nem kell tudni mindent megmagyarázni.

Be kell ismerni, hogy a világ *egy*, de csak *részleteiben* értjük meg.

Eszperente. Csend s rend: lent s fent.

Vallási kérdésekben vagyunk a legtüreletlenebbek.

Ami reális az még nem biztos, hogy igaz – ami igaz, az nem biztos, hogy reális is.

Mindent megkaptunk: jót és rosszat, örömet és bánatot, születést és elmúlást...

Igazságos háború nincs, így igazságos béke sincs.

Karma-törvény. Nincs olyan *következmény*, amelynek ne lenne *következménye*.

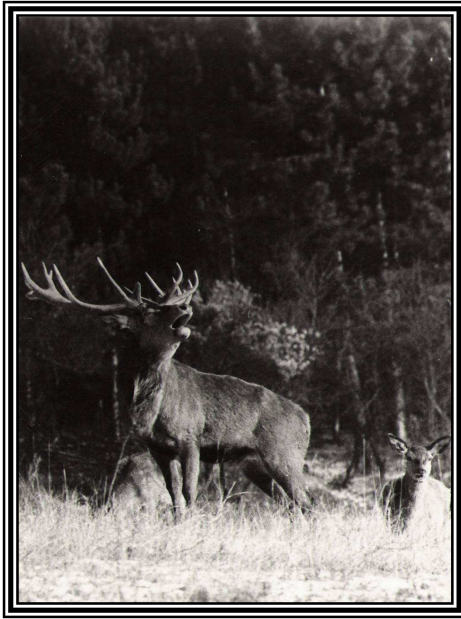
Értéktelenség az érték...

A legszebb csendek: madárfütty, tücsökzene, békakonzert...

A vallás a legmarkánsabb függőviszony, de nem Istentől, hanem a klérus hatalmától.

Szocializáció: Még nem tud *belenőni* a világba, ugyanakkor már *kinő* a világból.

Csak az *változhat*, amiben megvan az *állandóság*.

Abszolút szegény ember: még hazugságai sincsenek.

A reálpolitikus veszélyesebb a politikai kalandornál, mert elhiszi önmaga hazugságait is.

Az hagyja a legmélyebb nyomot, amit elfelejtünk.

A humor az egyetlen folyadék, amely oldja még a kőkemény szíveket is.

Roszbabb úgy tenni, mintha behódolnánk a hatalomnak, mint valójában behódolni.

A „Maradjon köztünk!” azt jelenti, hogy kapjon a dolog minél nagyobb nyilvánosságot. Az „Ezt meg kell tudni mindenkinek!” azt sugallja, hogy ebből akár hétpecsétetes titok is lehet.

Nem csak a dinoszaurosok haltak ki...

Vallástörténet: Félreértések sorozata.

Eszkatológia: Itt a vége fuss el véle.

A legnehezebb mások orránál tovább látni.

Publicisztika. Talán elég lenne már csak macskakörmöket írni.

Kormányyszóvivő: hazugságműfordító.

Információáramlás: tényelhajlás.

Geometriai pedagógia: A 45° is lehet *derék* szög.

Ahogy tágul a *világ*, úgy szűkül be az *ember* maga.

Ma már nem *beszélünk*, hanem *készélünk*.

Hazugsággal felér, ha az igazat nem hisszük el.

Befelé van fölfelé. Kifelé van lefelé.

Nevelés – oktatás. Fiatal szellemek kipreparálása a hatalom igényei szerint.

Mai geometria. Pont a pont lehet pontatlan.

Nem az az érdekes, hogy *hogyan* teremtette Isten a világot, hanem az, hogy *miért*.

Napjaink üzleti szellemét az értéktelen dolgok értékesítése jelenti.

Minden ítélet előítélet.

Politikai irányvonal: nem ártana már a valódi álproblémákkal foglalkozni!

Az „*Én*” szomorúsága csak a „*Té*” jókedvében oldódhat fel.

Mínél több a *tanszék*, annál kevesebb a *bölcs*.

Az emberi létezés alap-paradoxona, hogy *balandóként* lehet *balhatatlan*.

Befejezetlen mondat. Isten hitt abban, hogy az emberek alkalmasak lesznek a szabadságra, ám...

A transzcendencia nem a létezésen túl van, hanem annak leglényegesebb meghatározója.

Ellenzék. Abból is jól meg lehet élni, hogy a másik lop, csal és hazudik.

Ha az *én* érdekem nem a *te* érdeked, akkor érdektelen dologról van szó.

A legsötétebb pont az államhatalom és az azt fenntartó, mindenkor illegitim, politika.

Törődni kell másokkal, de nem kell törődni azzal, ha velünk nem törődnek.

A klerikalizmus önmagát világnézeti kényszerszermunkára ítéli.

Amennyiben véletlenül születünk, akkor véletlenszerűen is halunk meg. Amennyiben törvény szerint születünk, akkor törvénytől is halunk meg.

Farizeusi magatartás az, amikor az igazságot használjuk fel arra, hogy hazudjunk.

Csak egy napfelkelte van – mégis mennyi!

Remény: a jövő még szent...

Ami *van*, az még nem biztos, hogy *reális* is. – Ami *reális* az még nem biztos, hogy *van* is.

A materializmus már nem az anyaghoz ragaszkodik, hanem csupán a téves elképzeléséhez.

Politikai helyzetkép. Miközben megtömte a *szébet*, a *szíve* tele lett a haza iránti érzett aggodalommal.

Aki egy sivatag közepén egy porszemben kezdi felismerni az Istent, alighanem már jó úton jár.

A parancsolásnál csak egy szörnyűbb van: annak engedelmeskedni.

Csak *visszaút* van a Paradicsomba, *kerülőút* nincs.

Nem az *Isten* megszólíthatatlan, hanem az *ember*.

Az az erő, ami a jézusi folyamatot meg akarja fordítani, még ma is él.

A Mammon nem egy létező hatalom, hanem csak akkor lép életbe, ha elkezdik szolgálni.

A világnézet a szellemi bénultság legelső jele.

Nehezek Gy. b. szavai, mert a legnehezebb azt elviselni, ha rászólnak az emberre, hogy már-már kezd berendezkedni egy megromlott világba.

Haladásmítosz. Az idő mindig előre felé halad, csak ami benne van az süllyed egyre lejjebb.

Az emberré válás az embertelenné válás pillanata is egyben.

Valami nincs rendben abban az országban, ahol a politikai szószékekről annyit beszélnek a demokráciáról.

Az emberré válás az objektívból a szubjektívba való lépést jelzi csupán.

Siker: hajsza, taposás, könyöklés és talpnyalás a mindennapi kenyéren túliért.

Politikai beszéd. A mondanivaló kivonul a szavak mögül.

A mégoly cáfolhatatlan tudomány sem állhat a létezés útjába.

Az ember mindig valami szellemi irányzat fogvatartottja, holott szabadságában állana szabadnak lennie.

A mindenkori hatalom diktatúrájától függetlenül is függetlennek kell éreznünk magunkat.

Isten nem úgy ismerhető meg, mint a világ bármely más dolga.

Istent legtöbbször nem *tagadjuk*, hanem alaposan *félreértjük*.

Lehet, hogy az ember *ideát* (fizikum) csak egy darab természet, de a többi az *odaát* (metafizika) van.

Nincs „tér” és nincs „idő”, csak „itt” van és „most” van.

Úgy tűnik a világban való létre két válasz adható: a *boldogság* és a *szorongás*.

Isten nem vehető igénybe, sem magam *előnyére*, sem mások *bárányára*.

A legnagyobb „fejlődést” önmagunk személyes megtevesztésében értük el.

A szabadság Isten egyik ajándéka, melyben *önmagunkat* kapjuk meg. A másik ajándék a lelkiismeret, amelyben *önmagunkra* figyelhetünk.

Egyszer majd jelenlétté változik minden, ami megtörtént már...

A Szentháromságban meg tudjuk különböztetni azt, ami szétválaszthatatlan.

Az aktuálpolitika mindig azt harsogja, aminek híján vagyunk: gazdasági fejlődés, esélyegyenlőség, demokrácia stb...

Minden elmúlik, még a temetők is meghalnak...

Átokszavak: *enyém, tied...*

Ahány világra születés, annyi lehetőség az Isten Országára. Sem több, sem kevesebb.

Lehet, hogy a magyar nemzet előre néz, de mindig - mások által - bekötött szemmel.

Tény, hogy az objektivitás tárgyi tévedés csupán.

A sokrétűség huncut játéka megfér az egység komoly gondolatában.

Amint mozdul a *pólus*, mozdul az *ellenpólus* is.

Mihelyst megragadjuk a valóságot, ügyetlen szorításunkkal el is torzítjuk azt.

Közösen egy cél felé *törekedni* nagyobb öröm, mint egyedül *elérni* ugyanazt a célt.

A létezés nem viseli el a *rendszerek* kereteit, minden kereten túlárad, hogy aztán a *rendben* nyugodjék meg.

Egyre kevesebbet és kevesebbet tudunk egyre több és több dologról.

Keresztény az, aki nem ismeri fel, hogyan járhatna jobban, mint a többiek.

A humort bizonyára a szenvedő emberek találták ki, így enyhítendő szenvedéseiket.

A halál az a pont, amikor minden *ráció* az *értelmét* veszti.

Nem gyanús, hogy mindig az következik, amit már legalább egyszer átéltünk?

A legnagyobb csoda, hogy tudunk csodálkozni.

A beszéd nemcsak a gondolkodóképességünk alapja, hanem a félreértések kiindulópontja is.

Ki kellene már ugrasztani a nyulat a Bokorból!

Az igazság relativizálása az igazság hatályon kívül helyezését jelenti.

Csakis keményfába érdemes a fejszénket vágni...

Időskori etika. Leplet borítani arra, ami fiatal korban olyan ínycsiklandozó volt.

Közgazdasági kérdés: lehet-e nem a másik kárára gyarapodni, tollasodni?

Figyelmeztetés: „Az alacsonyrendű dolgok érintése tilos és életveszélyes!”

A legtöbb pszichológus nem hisz a lélekben...

A *megismerés* és a *valóság* két önálló entitás, legfeljebb nagy-nagy ritkán találkoznak.

Filozófiai szótár: olyan glosszárium, amelyben a legtöbb szó és kifejezés nem lefordítható.

Az *emberre* föltett kérdések megválaszolásai mindig túlmutatnak magán az *emberen*.

Az Egység sokféleségre bomlik, miközben az eredeti egységét - ha rejtetten is - megőrzi.

Csak az abszurd és a paradoxon, ami egyedül fontos...

Darwin az ember fejlődésben, Freud az ember lelkében felfedezi az *állatit*. Sajnos az *isteni* felfedezése még várat magára.

A jóléthez való dörgölözés korát éljük.

Van úgy, hogy a *veszteség* a legnagyobb *nyereség*...

Abban *megegyezünk*, hogy mindnyájan *különbözünk*.

Nyilván, Isten nem abban az értelemben személy, mint ahogy személy egy ember, mert akkor ez gátat vetne az Ő végtelenségének.

Nem az a baj, hogy *vitázunk* egymással, hanem az, hogy *nem értjük* egymást.

Paradoxon. Amit nem lehet bizonyítani, az nem is cáfolható. Amit nem lehet cáfolni az nem is bizonyítható.

Leggyakrabban az változik meg, aminek állandónak kellene maradnia, és az marad állandó, aminek változnia kellene.

Az élet igazi művészete: Isten ábrázolása.

Az ellentétek sohasem zárják ki egymást, ellenkezőleg: követelik egymást.

Gondviselés. Egyetlen atom sem vész el a világból.

Mindig *ugyanaz* van, csak mindig *másként*...

Pedagógiai hivatás: *Visszfény* és *visszhang* egy másik emberben.

Jézus nem *túlélni*, hanem *megmenteni* akarta a világot, de ezt nem élte túl.

Az igazság a legkényelmetlenebb dolog a világon, mert azt nem lehet birtokolni.

Klerikalizmus = a bolondját járatni az Istennel.

Nem múlt el a világból még *senki* és *semmi* úgy, hogy ne keletkezett volna *valaki* és *valami*.

Sírfelirat: „Leküzdötted a világot...”

A vallás egyfajta *támasz* és egyfajta *korlát* az örökkévalóságban.

Kinyilatkoztatás. Nyilvánvaló, hogy a Nyilvánvalóság megnyilvánul!

A legkisebb kicsi is része a legnagyobb nagynak. – A legnagyobb nagy is magában foglalja a legkisebb kicsit.

Aki azt kívánja, hogy ne kívánjon, egyetlen egy gazdagsága lesz: a szegénysége.

Erőszakmentesség. A Jóisten légyecsapója a légynek sem árt.

Az érzéki észlelést nem szabad azonosítani a megismeréssel!

Van, aki mindenben kételkedik, még abban is, hogy ő maga az, aki kételkedik.

Megismerni nem elég, el is kell viselni...

Ha valaki kicsi, az rendjén való dolog, de ha talapzatra áll, az már nevetséges.

Van-e okosabb lény a bolondnál?

A példátlan dolgokra van a legtöbb példa.

A *bőbeszédség* a *semmítetés* egyik fajtája.

Filozófia: formatervezett gondolat.

Még az is lehet, hogy nincs is értelme az életnek, de szerelmesnek lenni...

A *legfentebb* ott van, ahol a *lent* kezdődik.

Panoptikum. Az élet megőrzésének a látszata sem úzi el a halált.

A háborúk szülik a békekonferenciákat...

A pedagógia nem más, mint alkímia: aranycsinálás.

Törekedni kell a sikertelenségre!

A jézusi gondolat minden vallásban megállja a helyét, anélkül, hogy kiszakadni kívánná abból.

Golgota. A jó tettekért is meg kell fizetni...

Amit *kigondolunk*, amit *kimondunk* és amit *megteszünk*, azok vagyunk.

Az igazságtól nem az igazságtalanság választ el, hanem a tudatlanságunk.

Minden létező arra törekszik, hogy megvalósítsa az önmagába írt – azaz potenciálisan benne lévő – lehetőséget.

Sztárügyvéd – azaz az ördög ügyvédje. Ha kell, tudja a jót rosszul képviselni. Ha kell, tudja a rosszat jól képviselni.

Megnövekedni látszik a becsületes emberek száma csupán azért, mer mást és mást értünk becsületesség alatt.

A jövő megváltoztatható...

Isten nem definiálható. Minden definíció egy-egy istentagadás...

Az élet legjelentősebb dolgai a felszín alatt rejtőznek.

Ami „külsőleg” lehetséges, az nem biztos, hogy „belsőleg” megvalósítható. Ami „belsőleg” lehetséges, az nem biztos, hogy „külsőleg” megvalósítható.

Amilyen mértékben átlátom önmagam ostobaságát, olyan magasságig emelkedhetem föl.

„Körbetartozás.” Az *életnek* egy *halállal* tartozunk.

Hallgass a csendre, mindig megmondja, mit kell tenned!

Minden hazugság azzal az igénnyel lép föl, hogy őt igazságként tiszteljék. És ez a tisztelet sosem marad el.

A kereszténységnek nem a gnózis és nem a szekták ártottak, sokkal inkább a klerikalizmus.

A csend mindig alulról-belülről érkezik és fölfelé halad, úgymond fölülemelkedik, majd újra elmélyül. Így lesz a csend a valóságok legmagasabbika.

Mondják, senki nem akar háborút... Miért van mégis mindig?!

Az élet nem egy versenyszám, amit feltétlen meg kell nyerni. Az élet akár el is vesztethető, mert - tudjuk - úgy nyerhető meg.

Szépirodalom = szépíró + szépolvasó.

A *globalizációt* sokkal inkább úgy mondhatnánk, hogy *sehonmaiság*.

A gazdaság nem önálló, objektív kategória, hanem emberi magatartásforma.

Van-e nagyobb hitványság, mint *nemet* mondani az *igenre*? Van-e nagyobb hitványság, mint *igent* mondani a *nemre*?

Lehet, hogy a világegyetemet nem értelmezni (*teológia*), nem megvitatni (*filozófia*), hanem átélni és kifejezni (*művészet*) kell?

Politikum. A kormány radikális semmittevésbe kezdett...

Az élet nem más, mint vergődés a szabad akaratunk rabságában.

A diktátor *tömegéhsége* csak elenyésző a tömeg *diktátoréhségéhez* képest.

Modern mindig lesz – *antiké* mindig volt.

Szerencsére, a szívnek nincsenek érzérvei...

Márpedig van emberfeletti, mégpedig az emberben.

A magasztos dolgok oly' megmagyarázhatatlanok.

Transzparens. Legyen végre elég az eszméből!!!

Ficam. Gyűlöld felebarátodat, mint tenmagadat!

Csak az van, ami *volt*; csak az lesz, ami *van*; csak az volt, ami *lesz*.

Paradoxon. Minden, ami van elképzelhetetlen lenne, ha nem lenne...

Csak ami *formátlan*, abban lehető meg a *forma*.

Gondolkodni és alkalmazkodni nem lehet egyszerre.

Minden pillanat azt sugallja, van még több pillanat.

Globalizmus helyett: úgy kell élni, hogy mindenki tudjon élni!

Világ pesszimizistái optimalizálódjatok!

Káprázat. A *férfi* – *nő* egy, csak kettőnek látszik.

Szellemi távolugrás: rugaszkodj el önmagadtól!

Lehet, hogy a képzelet a legnagyobb realitás a világon, és a szigorú valóság pedig a legrémesebb lázalom?

Az aggodalom mindig felhalmozást szül.

Csak a szegénység teheti gazdaggá a világot.

Amivel nem lehet *tőzsdézni* – az nem *érték*.

Oly' múlandók az állandó dolgok!

Ha a dolgok nem az elképzeléseinknek megfelelően történnek, akkor a történeteket kell beillesztenünk az elképzeléseinkbe.

Két dolog érthető nehezen a *homályos* és a *káprázatos*.

A saját igazunkról a legnehezebb önmagunkat meggyőzni.

Humanizmus: Elkeseredett próbálkozás arra, hogy az *emberi* helyettesítse az *istenit*.

Sub specie aeternitas. A világban minden múlandó, kivéve magát a múlandóságot.

Tettek nélkül a vallás csak szenteskedő, szálnalmas *színhjáték*. Vallás nélkül a tettek csak egyéni kudarcba torkoló *tragédia*.

Az *igazság* mindig időszerű, mégis mindig a *hazugság* van napirenden.

Perspektíva. Aki csak a távolba néz, nem látja, ami a közelben van. Aki csak a közelbe néz, nem látja, ami a távolban van.

A boldogság *eloszlik*, ha nem *osztják* meg.

A természet nincs sem *velünk*, sem *ellenünk*. Csak mi lehetünk *vele*, vagy *ellene*.

A háborúban a békéért sóvárgunk – a békében a háborút tervezzük.

Az asszonyokról. Xantippe épp annyira szeretett beszélni, mint Szókratész... mégis micsoda különbség!

Túlburjánóznak bennünk azok a rossz tulajdonságok, amiket egyébként elítélünk.

Ha valaminek ismerjük az ellentétét, akkor azt a valamit is ismerjük.

Legyen bátorságunk kimondani, amit gondolunk! Legyen bátorságunk nem kimondani, amit nem gondolunk!

A sorsot el kell *fogadni* magunknak, de a sorsnak nem kell *megadni* magunkat.

A *vágy* és a *félelem* a két nagy irányító. A *vágy* a szerzés érzete, a *félelem* a megszerzett elveszthetőségének érzete.

Már eleve (ab ovo) önmagunk vagyunk – miért kellene még megvalósítani is önmagunkat?

A múlt továbbtart bennünk és semmi sem vész el belőle.

Önmagunk árnyéka nem léphető át, de önmagunkat mindenesetben át kell lépnünk.

Lám még a racionalizmus is megcáfолható az értelemmel.

Dogma az, aminek még az ellenkezője sem igaz.

A *pszichológiát* úgy kellene megírni, hogy abban az *anyagról* egy szó se essék.

Karmatörvény. Mindig az a kő repül feléd, amit te dobtál el; valahol, valamikor, valakinek, valamiért...

A szellemi életben a *szakemberek* mindent elrontanak, a még egyedüli remény a szellemi élet *dilettánsaiban* van.

Isten csak *egy* van, de megnyilvánulásai *végtelének*.

Mínél meredekebb az *út*, annál magasabb a *cél*.

Minden úgy jó, ahogy *van*, mert valahogy lennie kell, ha már *van*.

A túlvilág az a hely, ahol a halottak élnek. – Az evilág az a hely, ahol az élők halnak.

Minél *fecsegőbb* a világ teteje, annál *hallgatagabb* annak mélye.

Aki *mindent* lehetségesnek vél, az *semmiben* sem hisz.

A tegnaphiányos mából nem lesz igazi holnap.

Meg kell változni ahhoz, hogy állandóak maradhassunk!

Egyetlen fogalommal sem éltek annyian és annyira vissza, mint a *szeretettel*. A tartalmaikat vesztett fogalmak üresen tátongnak az emberiség gondolatrendszerében.

A lehető legnagyobb *győzelem* magának a *győzelemnek* a *legyőzése*.

Nem biztos, hogy az *eltévedés* legjobb ellenszere a *helyben maradás*.

Szociológia. A *szegénység* egyetlen oka a *gazdagság*.

Ha a legnagyobb csodán, a létezésen nem ámulunk el, akkor minden más csodálkozás hiábavaló.

Hitre van szükségünk, nem bizonyosságra.

Egy ördög sem maradt már a *pokolban* – felköltöztek ide a *világba*.

Attól ne legyen büntudatunk, hogy büntudatunk van!

Ha valami érthető, még nem biztos, hogy van valami értelme is. – Ha valami nem érthető, még nem biztos, hogy értelmetlen is.

Lehet, hogy az ember már előbbre tart, mint amit az evolúció engedélyez neki.

Olykor az álom valóságosabb, mint az ébrenlét.

Mondják, hogy a tudomány pazar *eredményeket* ér el, ám nem mondják, hogy vajon mi lesz a *végeredmény*.

Minden adva van; egyedül a nem-létezés nem létezik.

Egy olyan világot kellene építenünk, amelyben nem létezik *igazság* – de *igazságtalanság* sem.

A mára a tegnap veti az árnyékát, a holnap fényében.

Minden kultúra közeleg valami eszményi felé, minden kultúra kudarc is egyben: az eszmény el nemérésében.

Eszméssel zsonglőrködni, annyit tesz, mint hitetlennek lenni.

Eu-zászlót lenget a szél... most ilyen szelek járnak.

Nem a tömegmozgalmak *harsány jelszavai* viszik előre a világot, hanem a *szerelmes suttyogások*.

Az igazság rejtezetlenséget, fedhetetlenséget, leplezetlenséget (aléthea) jelent.

Gasztronómia. Régen voltak, akik *bőjtöltek*, voltak, akik *zabáltak*, ma ez a kettő együtt van.

Egy múló pillanatban is benne van az örökkévalóság...

Az ember olyan tükör, amely mindig önmagát kívánja látni, de nem lát önmagában semmit.

Egy olyan világot kellene építenünk, amelyben nem létezik *igazság* – de *igazságtalanság* sem.

A mára a tegnap veti az árnyékát, a holnap fényében.

Minden kultúra közeleg valami eszményi felé, minden kultúra kudarc is egyben: az eszmény el nemérésében.

Nincs olyan, hogy *vallás*, csupán *vallások* vannak.

Úgy szemléljük a világot, mintha annak elkülönült részei lennének.

Nézőpont. Aki ma forradalmár – holnap terrorista, aki ma terrorista – holnap forradalmár. Nincs különbség.

Minden mulandó – csak a mulandóság örök.

Nihilizmus. Nemcsak az Égtől távolodunk el, hanem a Földtől is.

*Köszönet az illusztráló szép képekért Barátomnak Farkas Pistának és
Leányomnak Faragó Mártának.*